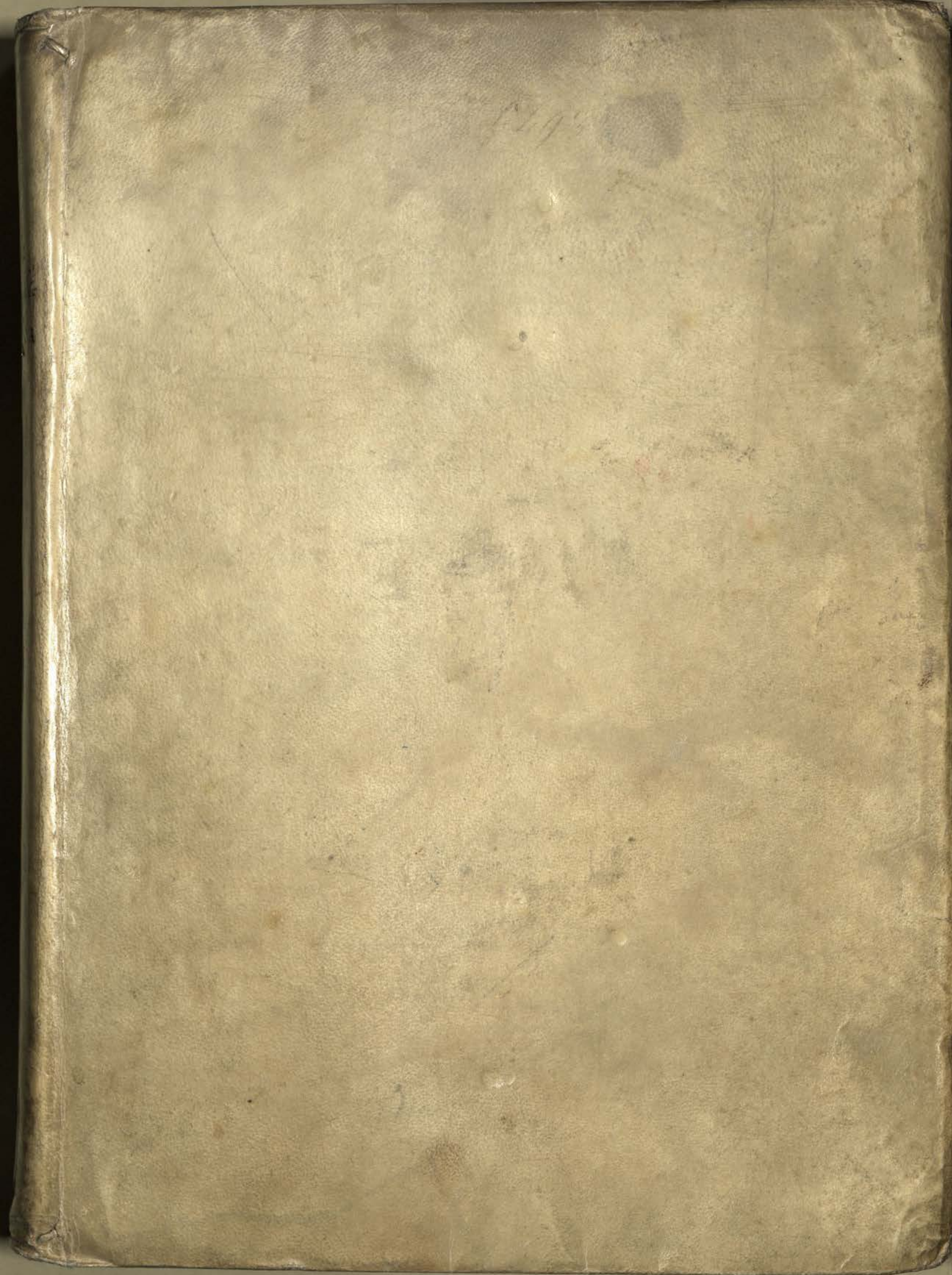

F. Francisc
De Platea

1473

E22N030
Ej.1

No 18

Platea opus
restitutorum, usurarum
et excommunicationum

Paduae, Leonh. Achates

J. Spivito.

Leonard Achates von Basel.

59 Platea, Franc. de, O. Min. S. Fr., opus restitutionum, usurarum et excommunicationum. Fol. Paduae, Leon. Achates, 1478. Röm. Type, 40 Z., 173 Bll. Pergtbd.

Hain-Winship 13036. Proctor 6776. Der 2. Druck der ersten Presse des Leonhardus Achates, sehr selten. Bl. 1 und 17 sauber angerändert, mit einigen wenigen alten Randnoten und Flecken, sonst schönes Exemplar.

Karl W. Hiersemann in Leipzig, Königstrasse 29. Katalog 492.

000
1-27

042063

BIBLIOTECA
DEL

Colegio Mayor de Nuestra Señora
del Rosario

E22N030 Ej.1

1003289

162 müss

INCIPIT TABVLA RESTITVTIONVM VSVRARVM
ET EXCOMVNICATIONVM EDITA PER VENERA
BILEM DOMINVM FRATREM FRANCISCVM DE
PLATEA ORDINIS MINORVM.

RESTITVTIO PRIMO.

Vtrum restitutio sit de necessitate salutis.	§. i. Restitutio. 2.	§. i
Quis teneatur ad restitutionem.		§. i
De restitutione damnificantium in bonis aie.		
Quid si aliquis retraxit aliquem a religionis ingressu.		§. 2
De his qui inducunt aliquos ad peccatum.		
Vt induces aliquem ad peccatum consulendo & cetera teneatur ad restitutorem.		§. 3
Quid de illo qui temptat pudiciam alicuius mulieris.		§. 4
Quid de illo qui vituperavit aliquem iniuste.		§. 5
Ad quid teneatur seducens uel deflorans uirginem.		§. 6
Ad quid teneatur confessor absolvens aliquem quem non poterat.		§. 7
Ad quid teneatur damnificans aliquem ex fraudulento consilio.		§. 8
Ad quid teneatur clericus qui dimittit officium.		§. 9
Quid de illo qui fecit penitentiam sibi impositam in peccato mortali.		§. 10
Quid de sacerdote qui promisit dicere missas sancti Gregorii.		§. 11
Quid de dominis temporalibus qui denegant penam damnatis ultimo supplicio.		§. 12
De restitutione damnificantium in bonis corporis.		
Ad quid teneatur damnificans.		§. 13
Quid si statim moritur nec aliquis expense factae sunt in medicis.		§. 14
Quid si nullam habuit artem.		§. 15
Vt ad quod tempus estimabunt opere quibus cariturus est.		§. 16
Ad quid tenent occidens aliquem in necessitate inevitabili. i. gratia sue defensionis.		§. 17
Quero cum in crimine lese maiestatis ex sola scientia teneatur.		
revelare ad quid teneatur nisi revelauerit.		§. 18
An isti partiales cadant in crimine lese maiestatis.		§. 19
Ad quid tenent qui committit perditionem contra unum tyrannorum italie.		§. 20
Quid de statuentibus leges fures occidi.		§. 21
Quid de spiculatore cui precipitur interficere per iudicem lata sententia.		§. 22
Quid de dominis terrarum qui mutilant homines propter animalia		
que capiuntur contra eorum voluntatem.		§. 23
Quid si ex domo tua periclitum est aliquid propter quod mortuus est pater meus.		§. 24
Quid si equus tuus calce me percussit.		§. 25
Quid si pecunia accepta intelligatur remisisse actionem iniuriam.		§. 26
Quid si quis procuret aliquem iniuste in servitutem redigi.		§. 27
Quid de medico imperito ex cuius culpa moritur infirmus.		§. 28

De restitutione dānificatiū in bonis fortune	De raptore.	§. 29
Restituere tenet fur rē cū fructib⁹ pceptis & q̄ pcipi possunt		§. 30
Vtrum necessitate famis ul⁹ nuditatis liceat furari.		§. 31
Vtrum liceat furari causa pietatis.		§. 32
De nouē generib⁹ fautoꝝ q̄ obligant ī solidū.	Iussio.	§. 33
Consilium.	§. 34 Consensus.	§. 35 Palpo. i. adulator.
Recurfus.	§. 37 Participans.	§. 38 Mutus.
Non obfians.	§. 40 Non Manifestans.	§. 41
De restitutione emētiū de furto preda uel rapina.		
De rapina.	§. 42 Quid de predam emētibus.	§. 43
Quid si emptor hoc nesciebat pbabiliter tamē hoc credebat.		§. 44
Quid si sciebat factum sed ignorabat ius facti.		§. 45
Quid si raptor donator uel uēditor satisfecit plenarie de pda data uel uendita.		§. 46
Quid si quis emat rem de preda bona fide ut restituat.		§. 47
Quid si non potest reperiri dominus uel nescitur.		§. 48
De restitutione comedētiū de rapina usura ul⁹ furto.		
De his qui comedunt uel in alios usus conuertunt.		§. 49
Quid de his q̄ comedūt & iduūt.		§. 50
Quid d̄ predicatoribus qui comedunt.		§. 51
De restitutione acquisitoꝝ per meretriciū.		
An meretrix teneatur restituere.		§. 52
Quid de muliere que recepit pecuniā p opere carnali.		§. 53
Quid de seculari qui recipit p opere carnis a cōiugata.		§. 54
Vtꝝ regularis possit auctoritate ppria restituere qd̄ accepit.		§. 55
Quid de filiis illius qui uiuente uxore sua duxit aliam.		§. 56
Quid de adultera que cōcepit filium ex adulterio.		§. 57
Quid si mulier habet filium de adulterio occulto.		§. 58
De restitutione dotis.	An dos restitui dēat mulieri adultere.	§. 59
Quādo dos debeat restitui.	§. 60 Cui dēat dos restitui.	§. 61
Quid si fundus estimatus datus ē in dotem.		§. 62
An uir possit cogere patrē ut det dotem filie sue.		§. 63
An maritus possit expellere uxorem. nō soluta dote pmissa.		§. 64
Quid de uiro q̄ recipit filiā raptoris l⁹ usurarii i⁹ iugem.		§. 65
De restitutōe bellantium.		
An capta in bello subiaceant restitutioni.		§. 66
De quinq; cōditionibus requisitis ad hoc ut bellum sit iustū.		§. 67
Quid si aliquod predictorum defuerit.		§. 68
Quid de sequētib⁹ dominū ī iniusto bello.		§. 69
Quid si pbabiliter dubitant utꝝ iustū uel iniustū sit.		§. 70

An sequentes ipsum deum teneatur in solidum.	§. 71
Quid si neuter raptor⁹ erat dñs: s; sim⁹ quenerūt equaliter.	§. 72
Quid si oēs sequūt ēt si un⁹ sol⁹ potuisset p se facere an tenēt ī solidū	§. 73
Quid si post multa damna fiat pax & damna hinc inde remittātur	
an remissio se extendat ad homines utriusq; partis	§. 74
Quid de subditis mouētib⁹ bellum ex imperio dñor⁹ suoꝝ.	§. 75
Quid de his que rapiūtur in ecclesiis in bello iusto.	§. 76
Quid de his qui incendunt ecclesias in bello iusto.	§. 77
Vtꝝ sacrilegis regib⁹ idicētib⁹ bellū teneāt subditi milites obedire	§. 78
An occupata hodie per principes xpianos in bello	
auctoritate propria subiaceant restitutioni.	§. 79
Quid de comitib⁹ qui sine auctoritate principis uasallos	
pprios bello exhereditant.	§. 80
Quid de bellis factis ab una ciuitate alteri ciuitati	
sine auctoritate principis.	§. 81
Quid de partialibus expulsis q̄tra ciuitatē bellantibus.	§. 82
Quid de socialibus gentiū armorū qui ad suū libitū discurrūt.	§. 83
Quid de his que recuperantur ab hostibus p milites.	§. 84
An in bello iusto liceat pugnare non solum contra	
iniuriantem sed etiam contra suos uasallos.	§. 85
Vtrum recuperans rem sibi subtractam furto uel uiolentia uel	
equipollentem furtiue ul⁹ uiolenter teneatur restituere.	§. 86
Defamulo furtū subtrahēte a dño ppter mercedē negatā.	
An teneatur restituere quod subtraxit.	§. 87
De restitutione acquisitorum in ludo.	
An acquisita in ludo subiaceant restitutioni.	§. 88
De restitutōe notarioꝝ dānificatiū aliq̄ pp imperitiā.	§. 89
Quid si faciat falsum instrumentum.	§. 90
Quid de artificibus asserentibus se peritos in arte	
sua: si ignorantia aliquem ledant.	§. 91
De restitutione medicorum.	
De medico curam egri dereliquēte ul⁹ male secāte egrum.	§. 92
Quid de medicis qui gratia lucri prolongant morbos.	§. 93
Quid de medico imperito.	§. 94
De restitutōe acq̄sitoꝝ p litigiū & p̄rio d̄ accusatorib⁹ crinū.	
An taliter acquisita subiaceant restitutioni	§. 95
Quid de illo qui pecunia accepta desistit ab accusatōe.	§. 96
De restitutōe iudicis q̄ dolo seu iperitia iniq̄ iudicat.	§. 97
Quid si sufficiens ē: s; negligit studere & sic male iudicat.	§. 98
Quid si recipit pecuniam ut inique iudicet.	§. 99

Quid si accepit pecuniā ut bñ iudicaret aut simpliciter ut iudicaret.	§. 100
Quid si accepit pecuniā ut nō iudicaret aut ut male.	§. 101
Cui fiat restitutio cum datio sit mala intētoe.	§. 102
Quid si iudex male iudicauit ignorāt p imprudētiā assessoris.	§. 103
Quid de officialibus iudicū icitantibus eos ad iniuste iudicandū.	§. 104
Quid de iudicibus & administratoribus qui negligunt facere iustitiam & defendere oppressos.	§. 105
Quid de iudice qui omittit condemnatiōē expensarū.	§. 106
De restitutione aduocatorum.	
De eo q fuerit i culpa. qā nō erat idoneus puta de psonis pibitis.	§. 107
Quid si recepit imoderatum salariū.	§. 108
Quid si p pignoratiā uel negligētiā clientul⁹ suus amisit litem.	§. 109
Quid de illis dolo quorū cōtingunt dāna uel fraudes.	§. 110
De restitutione testiū. De corruptis testib⁹.	
Vtrum testis possit accipere sumptus necessarios.	§. 111
Cui reddet testis pecuniam acceptam p testimonio lato.	§. 112
Quid de teste nolente manifestare ueritatē: & una ps leditur.	§. 113
De extorquetib⁹ elemosinas p mēdaciū & ypocrisim.	
Vtrū q simulatione religionis regit aliquid teneatur ad restitutōē.	§. 115
Quid de diuite mētiendo se pauperē acquirere aliqd. §. eodem.	
De mendicantibus ualidis qui fingunt se infirmos.	§. 116
Littera quā dēt hīe questores elemosinarū ab ep̄is. §. eodem.	
De restitutione facientium elias de alieno.	
An committant furtum:	
Vtrum monachus possit facere elemosinā. §. eodē.	§. 117
Vtrum uxor possit facere elemosinā sine licentia uiri.	§. 118
Vtrū fili⁹ familias possit facere elemosinā sine cōsensu patris.	§. 119
Vtrū fur faciendo elemosinā de furto liberetur.	§. 120
Vtrum liceat furari causa pietatis.	§. 121
De restitutione acquisitorū per malos artifices.	
An talia subiaceant restitutioni.	§. 122
De restitutione clericorum symoniacorū.	
De illo qui recipit beneficiū symoniace scienter.	§. 123
Quid de symoniacō in ordine & dignitate.	§. 124
Quid sciendum de pecunia symoniace accepta.	§. 125
Quid de recipiente simplex beneficiū symoniace.	§. 126
Quid de clericis male admīstrantibus admīstrationē ecclesie.	§. 127
Quid de his qui donant sua inhonestis personis.	§. 128
Cui fiet restitutio a talibus personis male recipiētibus.	§. 129
An isti ecclesiastici qui male dederunt debeant restituere	

de bonis ecclesiasticis an p̄nionalibus.	§. 130
Quid de prelati⁹ ecclesiāz qui aliquid legatis impendunt ut a subditis plus extorqueant.	§. 131
Quid de clīco cui ep̄us cōfert bñficiū ut cognoscat m̄re. P̄ sorore.	§. 132
De restitutione suspensorum.	
An clīc⁹ suspēsus ab officio teneat ad restitutōē bñficii & fructuū.	§. 133
An ipediēs aliquē a cōsecutōē bñficii teneat ad restitutōē.	§. 134
Quid de illo q uiolenter occupat bñficiū aut sciēter se intrudit i eo.	§. 135
Quid de excoicato recōciliato an fruct⁹ t̄pre excoicatōis restituat.	§. 136
Quid de his qui steterunt in sententia longo t̄pre.	§. 137
Quid de cōferentibus talibus beneficia scienter.	§. 138
De restitutione religiosorum.	
An monasterium teneatur restituere egrediēti id qd tēpore īgressus ipse donauerat eidem monasterio.	§. 139
Quid de religiosi⁹ q obligati erant i seculo aliquid restituere.	§. 140
An regularis possit restituere pp̄ria auctoritate.	§. 141
De restitutione dñorū tēporalium.	
An male acquisita per eos debeant restitui.	§. 142
Quid si restitutio sit difficilis quia forte nō sufficiunt bona.	§. 143
An possit dñs aliquid exigere a subditis.	§. 144
An auferentes res contra bannū portatas teneantur restituere.	§. 145
Quid de dominis exigentibus a subditis talias.	§. 146
Quid de exigentibus pedagia & theolonea antiqua.	§. 147
Quid de imponentibus noua pedagia.	§. 148
Quid de cōdentibus leges iniquas.	§. 149
Quid si dñs nō facit id ppter quod ipositum ē pedagium.	§. 150
Quid de dñis negligentibus facere iustitiā miseris ac defendere.	§. 151
Quid de utētib⁹ malis officialibus & nō corrigētib⁹ eos.	§. 152
An solus princeps possit iponere collectas.	§. 153
Quid d̄ uendentibus officia publica.	§. 154
De restitutione subditoz faciēda dominis.	
Vtrū tales teneātur ad restitutōē dñis de male ablati.	§. 155
De fraudulentibus pedagia.	
An fraudātes datiū teneant ad penā ipositā i foro cōscientie.	§. 156
Quid d̄ portantibus merces p̄bitas ad partes paganorū.	§. 157
Quid d̄ furante xp̄ianos captiuos a saracenis detentos.	§. 158
Quid si xp̄ian⁹ captiu⁹ furef a saraceno q eū detinet. §. eodem	
Quid de subditis damnificantibus dominos.	§. 159
De restitutione subditoz i ter se d̄ his qui adiucē extorquet.	
De ciuib⁹ qui collectas diuiserunt super alios.	§. 160

Quid de estimantibus res plus uel minus odio uel iuidia.	§. 161
Quid de malis electoribus.	§. 162
Quid de exactoribus tributoꝝ plꝛ exigentibus debito.	§. 163
De restitutione cōtrabētū. Ad quid tales teneant.	§. 164
Quid de comodatario.	§. 165
Quid d' utente cōmodo ultra locum determinatum.	§. 166
Qui dicatur casus fortuiti. §. 167 Quid de depositar o.	§. 168
Quid de bidello cui assignasti libꝛ tuum & alteri tradidit.	§. 169
Quid d' creditore pignoris.	§. 170
An inter emptorem & uenditorē cadat restitutō.	§. 171
De quo teneatur socius.	§. 172
De restitutione eiꝛ q ob cām accepit & cā nō ē secuta.	§. 173
Quid d' illo qui accepit pecuniam ppter nuptias & nō sunt secute.	§. 174
Quid d' accipiēte aliquid ut seruū manumittat & non facit.	§. 175
De restitutione gerētium aliena negotia.	
De tutore ob cuiꝛ cām adulto uel pupillo dānum illatum ē.	§. 176
Quid si quis uolebat dare aliquid pupillo & tutor īpediuit. §. eodem.	
De restitutione negotioꝝ gestoris qñ dānū icurrit sua cā.	§. 177
De restitutōe socioꝝ. qñ alt i ea facit expēsas Paliꝛ ē dñs.	§. 178
De restitutōe accipiētis idebitum.	§. 179
De restitutione damnorū datorum ab aīalibus si aīal tuum mihi damnū intulit.	§. 180
Quid si equus tuꝛ calce me percussit & crus fregit.	§. 181
Quid si aīal tuū incitauit meum & meum dedit alteri damnū.	§. 182
Quid si bos tuus comedit herbam meā & canis carnes.	§. 183
Quid si aīalia qs mittit i cāpum meum & fruges depascuntur.	§. 184
Quid si p se pecora intrauerūt in campum & frumētū comederūt.	§. 185
Quādo dñs se liberat dando aīal dānificans & quādo nō.	§. 186
Quid si aīal mordax tenes iuxta uiam & ledit boiem.	§. 187
An si inuenio ouē tuā i cāpo meo possum tenere illā quousqꝛ mihi satisfeceris.	§. 188
Quid d' ledētibꝛ agꝛꝛ P domū alterius igne aut iumēto maliciose.	§. 189
Quid d' boue cornupera nō custodito a dñō & ledit alium.	§. 190
Quid si equꝛ tuꝛ insidiādo mulā meā crus meū frangat.	§. 191
Quid de habentibus columbaria.	§. 192
Quid de uenatoribꝛ qui cōculcant agros quoꝝ canes occidunt animalia pauperum & similia.	§. 193
De restitutione excoīcatorum.	
Vtrū durāte excoīcatione clericus possit recipere fruīꝛ sui bñficii.	§. 194
Omnis excoīcatus tenetur ad restitutionem.	§. 195

Quid d' his excoīcatis qui tꝛꝛ excoīcatōis acquirūt aliquid.	§. 196
De restitutōe inuentioꝝ a casu & fortuna.	
An talia subiaceant restitutioni.	§. 197
Vtrū quis possit phiberi piscari i flumibꝛ publicis.	§. 198
Quid de feris bestiis piscibus & uolucris.	§. 199
An fera bestia a te uulnerata efficiat tua si alter capiat eam.	§. 200
An apes & uolucres super arbore tua sint tui iuris.	§. 201
Quid de feris factis māfuetis ut pauones apes colūbe.	§. 202
Quid de aīalibꝛ māfuetis. §. 203 Quid de thesauro iuento.	§. 204
Quid de insula nata in mari.	§. 205
De restitutōe acqꝛsitoꝝ in naufragio.	§. 206
De restitutōe dāni qd' cā alicuius datum est.	§. 207
Quō possit exēplificari dānum clꝛꝛa contigisse.	§. 208
Quid de eo q apuit cisternā: & animal alterius cecidit i eam.	§. 209
Quid si iimicus tuꝛ icēdit domū tuā: & mea uritur.	§. 210
Quid si heres uēdit rē depositā aut cōmodatā defuncto.	§. 211
Quid de officiali qui negligit inquirere: an officiales sui recte gerant se in officiis.	§. 212
Quid de officiali qui negligit punire criminosos.	§. 213
Quid si quis culpabili negligētia dānum dedit.	§. 214
Quid de his qui sunt i mora tradēdi res dñis.	§. 215
De restitutione fame. An ifamās aliquē teneat restituere.	§. 216
Quot mōis dānificet quis alium in sua fama.	§. 217
Vtrū aliquis possit revelare malū alicuius sine peccato.	§. 218
Quot modis fiat detractio.	§. 219
Quid si quis de diuersis & a diuersis infamatur.	§. 220
Quid si qs nō iponit crimē sꝛ murmurat indiscrete.	§. 221
An accusatꝛ negās ueꝛꝛ crimē sibi i publico ipositū peccat mortalit.	§. 222
Vtꝛ satisfaciendū sit detractōribꝛ quibus mōis pōt.	§. 223
De restitutōe qua unus tenetur pro alio.	
An pater teneat ex qꝛactu filii facti o cum extraneo.	§. 224
Quid de mercatoribꝛ qui preponūt institores suis apotecis.	§. 225
An dñs & pater teneatur ex qꝛactu gesto p xuum & filium.	§. 226
An principal teneatur fideiussore suo p eo quod soluit.	§. 227
Quid de eo qui facit fugere debitorem.	§. 228
Quid de occultāte officialem tꝛꝛ scīdicatus.	§. 229
Vtꝛ uxor teneat si maritꝛ male admīstret officiū publicū.	§. 230
Quid de uxore que fecit furtū añ mꝛionium uel prius.	§. 231
Quid de notariis conficiētibus instrumēta uſaria.	§. 232
Quid si filia dotetur in fraudem creditorum.	§. 233

Quid de uiro qui accepit filiam raptoris uel usurarii.	§. 234
Quid de sepeliētibus usurarios.	§. 235
Quid de ministris usurariorum.	§. 236
Quid de pcuratore tutore & curatore.	§. 237
De restitutione edificatiū ī solo suo cum dāno uicini.	§. 238
De restitutione edificatiū in solo alieno de sua materia & aliis multis casibus.	§. 239
Quid si quis plantet plantam in alieno solo.	§. 240
Quid si seminaui in agro tuo frumentū meū.	§. 241
Quid si scripsi in aliena carta uel pinxi in tabula aliena.	§. 242
Quid si quis ex aliena materia uel ex sua & aliena fecit materiātū.	§. 243
Quid si quis bona fide fuit uestimēto suo manicā de aliena purpura.	§. 244
Quid si quis cōfundat materiā ppiā cum aliena.	§. 245
De restitutione fructū perceptorū.	§. 246
Quid de asportantibus fructus de campo.	§. 247
Quid de inuasore rei alterius imobilis.	§. 248
De restitutione alienationis facte in fraudē creditorū.	§. 249
De restitutione alienationis facte per metum.	§. 250
De restitutione faciēda ei q̄ utilit̄ gessit negociū meū.	§. 251
Quid si soluisti creditori meo & me liberaſti.	§. 252
Quid si tutor more ciuitatis mixta exenia m̄ḡro noīe pupilli.	§. 253
Quid si redimo filiū tuū ab hostibus sine mandato tuo.	§. 254
De restitutione expensarū in iudicio factarū.	§. 255
De his qui temere litigant.	§. 256
De restitutione recipiētiū ab his qui alienare n̄ possunt.	§. 257
De restitutione utētiū rē alienā cōtra domini uolūtātē.	§. 258
Restituere tenetur qui cōmisit furtū in usu rei licet nō in ipsā re ad estiationē illius usus. §. eodem.	§. 259
De restitutione facientiū fraudem legis.	§. 260
De restitutione damnicatiū alium in seruo uel debitore uel animali.	§. 261
De occidente alienum seruū uel animal.	§. 262
Quid si quis cōpellit animal alterius precipitari.	§. 263
Quid si ex misericordia dissolui seruū alienū p̄ debitore.	§. 264
De restitutione miscētis turpitudinē ī uino alieno.	§. 265
De restitutione dānicatiū aliquem p̄iciendo uel effundendo aliquid de domo.	§. 266
De restitutione damni dati ab arbore uel a flumine.	§. 267
Quid si per aluionē terra agri mei adiciatur tuo.	§. 268
De restitutione dānicatiū rē publicā aliquo modo.	§. 269

De ex actoribus tributorum qui aliquid retinent.	§. 265
Quid de eo qui pecuniā sibi datam in administratione rei. pu. partem retinet uel totam.	§. 266
Quid de his qui faciunt ut annona carior uendatur.	§. 267
De restitutione plagiariorū. i. qui subtrahūt filios p̄rib⁹.	§. 268
Quid de abducentibus uxorem alterius.	§. 269
De restitutione raptorū uirginū uiduarū & sanctimonialiū.	§. 270
De multiplici restitutione fienda rei publice.	§. 271
De restitutione uēdentiū officia publica & dignitates.	§. 272
De restitutione iniuriarum.	§. 273
De coicatione fratrum faciēda p̄ mortem patris.	§. 274
De restitutione heredum.	§. 275
De ordine restituēdi creditoribus & legatariis.	§. 276
Quid de expensis factis ab herede.	§. 277
Pro quota pte teneant heredes si sunt plures simul.	§. 278
Pone q̄ aliq̄s moriēs h3 tres marchas auri quaz̄ una ē de uſa & dimittit eas tribus filiis suis nō determinās que sit d̄ uſura sed generaliter dicit unam illarū esse.	§. 279
Pone q̄ uni constat q̄ duo uolunt restituere.	§. 280
Restitutio tertio. Cui d3 fieri.	§. 1
Quid de illo qui plurib⁹ tenet & uult partē soluere cū n̄ possit totū	§. 2
Qui sunt potiores int̄ creditores.	§. 3
Cui sit faciēda restitutō rei furtiue	§. 4
Restitutō quarto. Quādo debeat fieri.	§. 1
Quid si is qui tenetur restituere nō pōt̄ iduci ad restitutionē statim faciēda. nec creditor uult dare dilationē.	§. 2
Restitutio quinto.	§. 1
Quēadmodū ut debitor apud deū & homines satisfaciāt.	§. 1
Quid si aliquis offert totam pecuniam creditori ostendens plenariam uoluntatem cum nō habeat.	§. 2
Vtrū remissio semel facta per penitētiā reuocetur.	§. 3
Quot sunt modi satisfaciendi.	§. 4
Restitutio sexto. Quid sit restituendum.	§. 1
Vtrū debeat iungi in foro cōscientie q̄ quis soluat penam quam incurrit defraudando pedagium.	§. 2
Quid tenet restituere fur. §. 3	§. 4
Restitutio septimo. Vbi faciēda sit.	§. 1
Restitutio octauo. Quādo debitor nō ē soluendo.	§. 1
Quādo debitor n̄ ē soluēdo an teneat petere ueniā p̄ dilationē.	§. 2
Quid si debitor nō pōt̄ iduci ad restitutionē statim.	§. 3

Quid si fur uel raptor sit in extrema necessitate.	§. 4
Quot sunt modi restituendi quibus soluit debitori ne in despatōe labat.	§. 5
An quando debitor non est soluendo sacerdos possit dare dilationem.	§. 6
Quid si illis qui si uellet dimittere superfluas expensas possent rapta restituere.	§. 7
Quid agere debet penitens quando non est soluendo.	§. 8
Quid si discrepant inter se spoliati in danda dilatione.	§. 9
Restitutio nono quantum ad ordinem. Cui prius fienda sit.	§. 1
Restitutio decimo. Quibus debet fieri restitutio incertorum.	§. 1

FINIT TABVLA RESTITVTIONVM.

INCIPIT TABVLA VSVRARVM.

VSVRA PRIMO SCILICET IN CONTRACTV MUTVI.

Quid sit usura. §. 1 In quibus rebus committitur.	§. 2
An sit mutuum si quis dederit. i. uel nas panni p aliis. i. reddendis ad certum terminum.	§. 3
An usura excusetur ex pacto conuentionali partium.	§. 4
Utrum sola spes faciat usurarium.	§. 5
Utrum usurarius intentionari teneatur ad restitutionem.	§. 6
Quare usura sit peccatum.	§. 7
Quare recipe aliquid ultra sortem in mutuo sit peccatum & p re locata non.	§. 8
Quare iudex secularis patitur usurarios uiuere cum sint fures & alios raptores non.	§. 9
Quare iudex ecclesiasticus plus intromittit se de pena usurariorum quam aliorum furum.	§. 10
Utrum in lege ueteri promissum erat iudeis dare ad usum alienigenis.	§. 11
Utrum mutuas possit naturale obligationem deducere in civilem.	§. 12
Utrum mutuas possit ultra sortem recipe iurium facti uel uerbi.	§. 13
Utrum mutuas pecuniam rustico ut laboret possessionem eius sit censendus usurarius.	§. 14
Respondeo ad argumentum in contrarium.	§. 15
Quid si uellem emere usque ad certum tempus terram fructificatam. i. singulo anno & fecisti me cessare a tali emptione & tibi mutuare pecuniam. Et ego dico quod contentor tibi mutuare cum hoc quod tenearis mihi dare singulo anno tantum quantum esset fructus illius possessionis si emisset. an sit usura.	§. 16
Pone quod habebam pecuniam & uolebam ire ad nundinas & ibi merces emere & ad alium locum deferre uel seruare certo tempore ut	

lucraret. Tu indiges pecunia illa: recipis illam mutuo offerens te patrum illam restituere cum lucro sperato an sit usura.	§. 17
Quid si carissimum est frumentum & data nunc certa pecunia sit pactum quod certo tempore reddatur ei tantum frumenti quantum tunc poterit habere p illa pecunia an liceat.	§. 18
Quid si mutuo tibi frumentum ad renouandum an liceat.	§. 19
Quid si quis accepit pecuniam ad usuram & postea eandem mutuatur amico suo ut restituat sortem & dictam usam usurario.	§. 20
Utrum inimicis quibus potest licitum bellum inferri liceat dare ad usum.	§. 21
Quid de his qui nolunt dare dilationem debitori ueniente tempore solutionis nisi pro pecunia.	§. 22
Utrum liceat mutuare cum hoc pacto ut des aliquid pauperibus.	§. 23
Pone quod quis mutuatur pecuniam ticio ut uadat ad molendinum suum alias non mutuaturus: an est usura.	§. 24
Sed cui fiet restitutio in predicto casu.	§. 25
Sed quid si molendinarius donat pecuniam ut uadam potius ad molendinum suum quam uicinorum.	§. 26
Utrum in aliquibus casibus liceat recipe ultra sortem: dicitur quod sic in. 12. casibus.	§. 27
Primo ratione feudi. §. 28 Secundo ratione beneficii uiolenter occupati.	§. 29
Tertio ratione dotis. §. 30 usque ad. §. 34 Quarto ratione interesse.	§. 35
Quinto ratione liberalis donatiois. §. 36 Sexto ratione more.	§. 37
Septimo ratione pene. §. 38 Octauo ratione termini.	§. 39
Nono ratione retraditionis rei uendite. §. 40 Decimo ratione dubii.	§. 41
Vndecimo quando pecunia sigillata conceditur uel locatur.	§. 42
Duodecimo quando accipitur usura ab inimicis fidei.	§. 43
Quid si mutuauit tibi. i. corbes frumenti usque ad pascha quando ualeat corbis. 20. solidos & postea in pascha quando est tempus solutionis ualeat. 40. an est usura si. i. corbes frumenti recipiam.	§. 44
Pulchre conclusiones in materia montis. §. 45 &.	§. 46
Quid si quis mutuatur nauiganti uel eunti ad nundinas certam pecunie quantitatem recepturum aliquid ultra sortem pro eo quod recipit in se piculum pecunie p mercium. i. si pecuniam p merces saluas portauerit.	§. 47
Quid de illo qui mutuauit pecuniam recepturum ad terminum alterius generis monetam uel aurum uel argentum.	§. 48
Pone quod debitor usarii mutuauit socio pecuniam eo pacto quod restituat usario sortem & usas deinde curretes: an talis mutuas sit usarius.	§. 49
Quid de illo qui mutuauit pecuniam coacti hoc pacto quod durante debito non teneretur ad collectas.	§. 50
Pone quod iniurias intuli sempronio quam ob rem mihi inimicatur propter quod me oportet subire expensas florenorum. i. in mense p securitate	

mea. Vñ ipsi sempronio egenti mutuo centū cū pacto q̄ mibi remittat iniuriā: uel ēt sine pacto sed hac spe ductus primaria: ut eius grā uel beniuolētia Puenia ab eo recepta cessent expēse p̄dictē. Nō at̄ ex aliqua caritate q̄ habēā ad illū. an sim usari⁹. §. si

Quid si mibi debes. 10. que nō possum recuperare & mutuo tibi alia. 10. tali pacto ut mibi satisfides q̄ infra dictūz tempus mibi soluas. 20. an sit usura. §. 52

Vsura secundo circa animalia.

Quero quare locādo equū l3 aliqd accipe & nō mutuādo pecuniā. §. i

Vtrū quando cōmittūtur animalia nutrienda puta oues boues & porci possit interuenire fraus usuraria. §. 2

Quid de illis q̄ emūt oues P boues a pauperib⁹ quos forte n̄ hnt. §. 3

Pone q̄ do alicui pecora cū pacto q̄ p̄cipiā oēs fructus peccoz quoadusq̄ q̄sequar totū meū capitale & postea sint coīa. §. 7

Quid de illis qui tradunt boues ad mediationem p̄ certis sextariis bladī eo pacto q̄ si moriantur uel deteriorant cōductor subeat medietatē piculi si at̄ meliorat̄ hēat medietatē cōmodi. §. 5

Quid de ouibus & aīalibus que tradunt ad icremētum. §. 6

Pone q̄ dedi asinā meā in socidā in quīquēniū & ē de q̄suetudine q̄ in fine quīquēniū diuidat̄ asina & fetus uel pecudes & fruct⁹ earum: interim asina perit naturaliter nunquid rusticus mibi tenebitur ad aliquid. §. 7

Pone q̄ dedi boues cuidā cū pacto q̄ dare dēat. 20. staria grani ī āno §. 8

Vsura tertio in emptionibus.

Vtrū liceat emere reddit⁹ p̄diales ad uitā sine uicio usure. §. i

Quo iure uendēs aliquid ad uitam potest illud retinere quando emens parū superuixit ēptōnē. §. 2

Quid de his qui emūt redditus aliquos ad uitā uenditoris suatis debitis circūstantiis ex etate & sanitate ēptoris. §. 3

Vtrū liceat emere redditus prediales hereditarie. §. 7

Nūquid possunt uendi redditus p̄cipiendi pretio minori eo q̄ statī emēs soluit q̄ si solutō singulis ānis differetur. §. 5

Vtrū gratia expectationis rei uendite liceat plus accipere a uenditore uel minus dare ab ēptore. §. 6

Quid d̄ illis qui agro semīato emūt fruct⁹ p̄cipiēdos illo anno. §. 7

Quid si quis dēat tibi soluere centū ducatos post tres annos & ad presens soluit cū pacto q̄ retineat sibi. 15. ducatos p̄p̄t̄ int̄currēs t̄p̄us triū annoz quoz terminū preuenit: an sit usura. §. 8

Quid si emi ab habente possessiones censum. 10. corbiū frumētī p̄ p̄cio quo haberentur possessiones ex q̄bus haberent̄ uerisimiliter

dictē. 10. corbes adiecto q̄ de oībus bonis suis me idifferenter soluere teneatur. §. 9

Quid de his q̄ emunt ab ecclesiis P monasteriis certas possessiones tenēdas toto t̄p̄e uite sue ita ut p̄ eoꝝ mortē ad ecclias redeāt. §. 10

Quis petit amē mutuū offerens p̄ securitate mutui hypotecam suoz bonoz. ego nolo mutuare sed paratus sum emere pro eodē p̄tio & usq̄ ad certū t̄p̄us reddere p̄ eodem. §. 11

De cōtractu emptoris cum pacto de reuendendo. §. 12

Quid si quis uēdat p̄cipiēdoꝝ reddituū ius quod tempore q̄tract⁹ ualeat centū & quia expectat solutionē fiendā certis terminis uult habere. 100. 20. §. 13

Quero an aliquo casu liceat uēdere ad credentiā. §. 14

Vtrū liceat emere redditus pecuariarios hereditarie P ad uitā. §. 15

Quidā pulcher casus d̄ anticipatione solutionis pretii rei uendite. §. 16. 17. & 18.

Quid si rē puta frumētū nō erā uenditur⁹ & rogasti me ut tibi uēderē: an possūz petere illud qd̄ ualebit t̄p̄e quo itēdebā uēdere §. 19

Quid si uendat pretio qd̄ ad p̄ns currit l3 si plus ualeat usq̄ ad pasca uult quod illud plus sibi detur: si uero minus ualeat non uult qd̄ pretium minuatur. §. 20

Quid si habens merces uolebat eas portare ad alium locum ubi uerisimiliter erant cariiores: & inuenit in loco ubi erat qui sibi dat tantum quantum habere potuisset in loco ad quem illas intendeat deferre. §. 21

Pone uendit quis fructus terre predii ad tempus puta. 10. annorū pro mille: cū fructus illius predii coīter ualeant annuatī centū q̄nquagita: ē ne licit⁹ iste q̄tractus ex p̄te ēptoris. §. 22

Pone q̄ petr⁹ h3 cetū libras ī bācho alicui⁹ recipiēdas usq̄ ad quatuor menses utz alicui liceat emere eas p̄. 80. §. 23

Quero d̄ tali casu aliquis portauit sal ianue & uendit ipsum coītati pro certo pretio percipiēdo quando aliis qui ante portauerunt sal q̄ ipse & eidem coītati uendiderunt fuerit satisfactum talis autē uendēs nolēs tanto t̄p̄ore expectare solutionē fiendā: uendit iura sua que habet super coītatem minori pretio quā debeat recipere. §. 24

Pone q̄ quis emit terrā ab aliquo multo minori pretio q̄ ualeat restituit⁹ eā p̄ pretio eodem infra certū temp⁹: siue q̄ncūq̄ uoluerit uenditor. §. 25

Quero de hoc casu Petrus existens ianue emit a Martino turonēses recipiēdos ī frācia ī talibus nundinis. §. 26

Quid si uendo tibi bladum uel rē meā ut reddas mihi tantum
 q̄tum ualebit i t̄pre quo carius erit hoc anno: an liceat. §. 27
 Quid si quis uendit bladum alteri pro. 20. solidis i mense quod est
 tantū. i. s. in prefixo termino s̄m boni uiri estimatōnē ualitur
 & postea ueniat caristia & dictus illud bladum uendat: nūqd
 prim⁹ uēditor aliqd ēptori restituere tenetur. §. 28
 Quid si tempore quo mensurandū ē granuz pro quo tibi nunc
 centū dedi: puta do tibi pretium tēpore messium & mēsure
 debētur in pasca quando granū plus ualebit. §. 29
 VSura quarto in cōtractu societatis.
 Quero d̄ hoc casu aliquis ciuis ianuen̄sis cōmittit pecuniam bone
 fidei alterius ut inde lucretur & iuste & habet inde partem in
 lucro. Vtrum liceat. §. 1
 Quero quō in cōmissione talis pecunie cōmittatur usura. §. 2
 Quot modis uariatur cōtractus societatis. §. 3
 Pone q̄ aliquis ponit in societate operā tātū: alius ponit libras. 30.
 ad tertiā partem lucri & dāni hoc ē ad lucz & dānum. 10.
 libras. 20. remanētibus semper saluis: an liceat. §. 4
 Quid de his qui mutuunt pecuniā ad negociandū hoc pacto q̄
 capitale sit saluū: & si qd̄ lucz interueniat illd̄ diuidatur. §. 5
 Quero quando unus ponit pecuniā tantum & alter operā ex qbus
 p̄tibus itelliguntur socii tā in lucro quā in dāno. §. 6
 Pone q̄ i diuisione societatis p̄ lōga i p̄ra & m̄ptos labores p̄
 cedētes nō iueit nisi solū capitale saluū: an totū i p̄z capitale
 deat h̄re idē ille q̄ i p̄z posuit. an uero debeat equalit̄ diuidi. §. 7
 Pone q̄ ipsum capitale ē perditū ul̄ diminutū aduersa fortuna
 nunquid ille qui ponit operam teneatur aliquid conferre ei
 qui posuit pecuniam. §. 8
 Pone q̄ i societate uterq̄ ponit mixtim pecuniam & operam
 s̄z un⁹ maiore pecuniā q̄ alter. nūqd p̄tes lucri erūt equales. §. 9
 Quero exempla de damnis. §. 10
 An dās pecuniā mercatori ut d̄ lucro p̄tē h̄eat cōmittit usuram. §. 11
 Pone q̄ pactū ē inter duos q̄ unus ponit mille alter operā. d̄ his
 mille parū restat casu fortuito. unde operarius nō uult operaz
 ponere p̄ rē suā q̄ magna ē cū re socii q̄ pua ē. quid iuris sit. §. 12
 Pone q̄ duo sunt socii oīum bonoz puta filius legitimus & spuri⁹
 modo pater instituit filium legitimū heredem. queritur utrū
 aliquid acquiratur spurio. §. 13
 Pone q̄ plures sunt socii om̄niū bonoz unus istoz ex usuraria
 prauitate quesuit multa & coicauit socio uel fratri. §. 14

Pone q̄ ego & tu cōtraximus societatem duraturā quinquēnio
 hoc pacto q̄ ego ponā mille & tu operā. deinde casu fortuito
 an quinquēniū perierūt. nūquid ego cogar iterato ponere. §. 15
 Nunquid ille qui debet ponere operā puta nauigando ul̄ circum
 circa negociando debeat ponere istā operā suis expensis. §. 16
 In quot casib⁹ possit quis dare pecuniā suā & iñ recipe lucz. §. 17
 Duo alii pulchri casus in societate. §. eodem
 VSura quinto in cōtractu locationis.
 Quomodo cōmittitur usura in hoc cōtractu. §. 1
 Nota differentiā q̄tractus. §. 2. &. §. 3 De nautico fenore. §. 4
 An cōductor teneatur de casu fortuito. §. 5
 An locator teneatur remittere mercedem q̄ductori. §. 6
 In quot caib⁹ iquilin⁹ pōt expelli de domo p̄ ipsum cōducta. §. 7
 VSura sexto in cōtractu pigneris.
 Vtrū tenēs aliquā rem pigneratā teneatur eā restituere cum
 fructib⁹ si sibi soluitur capitale p̄ quo fuit pignerata. §. 1
 Pone q̄ quis pignerat equū p̄ mutuo sibi facto & soluit cibaria
 ei⁹. & ille cui pigneratus ē utit̄ equo ad negocia. an ē usura. §. 2
 Alius pulcher casus similis. §. 3
 Vsa septio i q̄tractu p̄mutationis i arte numularioz.
 Vtrum ars campforia sit licita. §. 1
 Quot modis dicitur permutatio. §. eodem.
 Quare cāpsor potest recipere lucz permutando pecuniam. §. 2
 Pone q̄ quis dat marcham argenti pro alia marcha soluenda
 in certo termino. an sit usura. §. 3
 Pone q̄ aliquis habens pecuniā q̄ timet tēpore futuro miorandā
 suo pretio s̄m statuta terre: & ideo nō uult eā dare mutuo nisi
 reddat sibi iequali p̄tio i quo ē tempore mutui. an liceat. §. 4
 Pone q̄ deposui pecuniā apud cāpsorem sine aliquo pacto qui
 campfor cū dicta pecunia fuit multū lucratus & soluit mihi
 pecuniā cum. 10. pro. 100. an sit usura. §. 5
 Pone recipit quis pecuniam uebendam ultra mare & ibi reddedā
 certo pretio cōstituto. an sit usura. §. 6
 Quero campfor cābiendo recipit unum denariū p̄ floreno. uel in
 distant loco facit pecuniā numerari. & ego hic do. an sit uſa. §. 7
 Quid de cāpsore qui accipit aliquid ut pecuniam quam sibi hic
 soluo facit alibi numerari. §. 8
 Vsa octauo q̄tū ad restitutionē s̄z quid restituendū sit.
 Vtrū quis teneatur ad restitutionem usurarū. §. 1
 Vtrū quis teneatur rem eandem numero restituere. §. 2

Vtrū sufficiat q̄ quis non restituat plus q̄ accepit. .§. 3
 Vtrum homo teneatur restituere ea que legitima mercantia
 lucratus ē de bonis usurariis. §. 4. &. .§. 5
 Vtrū usurarius teneatur ad dānū q̄ incurrit ille a quo usas extorsit. .§. 6
 Usura nono quantū ad restitutionē cui facienda sit.
 Cui debet fieri restitutio usurarum & casus in quibus non debet
 fieri ei a quo sunt extorte. .§. 1
 Pone q̄ p̄latus ecclesie iuste subtrahit. cui fieri debet restitutio. .§. 2
 Pone q̄ xp̄ianus recepit usuras a iudeo cui restituet. .§. 3
 Pone q̄ ē culpa ex parte accipientis & dantis. s̄ tñ ē sine iniuria
 alicuius. Vtrū accipiens possit retinere. .§. 4
 Sed quid si pecunia data sit symoniacē i iniuriā ecclesie. .§. 5
 Usura decimo sc̄ quis teneat ad restitutionem.
 Quero an notarii qui scienter cōficiunt instrumenta super usas
 teneantur ad restitutionem. .§. 1
 Quid d̄ p̄latis sigillāribus & subscribētib⁹ se i instrumētis usariis. .§. 2
 Quid de his qui tempore messium uel uindemiārū emūt uilius
 frumenta & uina ut uendant carius. .§. 3
 Quid d̄ mercatorib⁹ qui ea intentione emūt monetas &
 alias res uenales. .§. 4
 Pone q̄ usurarius emit prediū de pecuniā usuraria & donat rem
 illam alteri & postea fit nō soluendo. Vtrū ille qui soluit usas
 possit cū effectu petere rē emptā de usuris ab ipso possessore
 cui donata ē: & utz ille i foro penitētie teneatur restituere. .§. 5
 Quid si talis possessio p̄ueiat ad illū q̄ soluerat usas ex cā lucratiua. .§. 6
 Quid de heredibus usurarii. .§. 7
 Quid si alter heredū factus ē nō soluendo. nūqd alter tenet i solidū. .§. 8
 Quid de illis dñis qui multa recipiūt a iudeis usurariis p̄ uim. .§. 9
 Quid de genero raptoris Usarii nūqd pōt accipe dotē a socero. .§. 10
 Quid de creditore nunquid pōt accipe qd̄ sibi tenet ab usario. .§. 11
 Quid de s̄uitorib⁹ usarioz qui eis seruiunt i officio fenerandi. .§. 12
 Quid d̄ eo qui cū uellet alicui mutuare pecuniā gratis induxit
 me q̄ nō mutuarē nisi sub usuris. .§. 13
 Quid d̄ eo qui cōsulit alicui. ut feneretur. .§. 14
 Quid d̄ eo q̄ pecuniā dat amico. p̄ cōsanguineo gratis ut feneretur. .§. 15
 Quid de eo q̄ q̄trahit societate cū alio ad fen⁹ exercendū. .§. 16
 Quid de eo qui mutuatur pecuniā usario ad p̄ticipationē lucri usaz. .§. 17
 Quid de eo qui pecuniam deponit apud usurarios. .§. 18
 De usurario intentionario. .§. 19
 An. mutuās sc̄ario sub spe aliquid habendi peccet &

teneatur ad restitutionem. .§. 20
 Vtrum creditor cui ex caritate mutuanti debitor aliquid ultra
 sortem cōtulit nō uoluntarie. sed ne indiscretus reputetur uel
 d̄ cetero nō inueiat mutuātē teneatur ad restitutionē. .§. 21
 Quid si nō sit corrupta intentio creditoris debitor tamē p̄pter
 mutuū acceptū uel ulteri⁹ retinendū dat ei aliquid. nunquid
 creditor tenetur restituere. .§. 22
 Quid de illis qui adueniente solutionis termino nolunt dare
 dilationē debitori qui iuramēto astrict⁹ est soluere nisi
 data ei pecunia uel equipollenti. .§. 23
 Nūqd clerici usas quas habuerūt de rebus ecclesie restituere p̄nt. .§. 24
 Quidā cōsuluit q̄ feneraretur ul̄ dedit alicui pecuniā gratis
 ut feneraret nūqd iste tenetur i solidū ad restitutionē. .§. 25
 Vtrū uxor teneatur ad restitutionē pro marito defuncto usurario. .§. 26
 Vtrū uxor uiro uiuēte & ipso ignorante possit restituere. .§. 27
 Vtrū uxor & familia teneantur ad restitutionem eorum que
 cedunt in usum uite eorū. .§. 28
 Quid d̄ recipiētib⁹ ab usariis munera elymosinas & oblationes. .§. 29
 Quid de uxore usurarii qui quicquid habet ē de usura. .§. 30
 Quid d̄ curatore & tutore q̄ dāt pecuniā pupilli p̄ adulti ad usam. .§. 31
 Quid de seruiētib⁹ & mercenariis usurarioz & d̄ euentibus
 & uendentibus ab eis. .§. 32
 Vtrū fautores p̄ retinētes usarios i terra sua teneāt ad restitutōez. .§. 33
 Quid de illo qui mutuauit nomine alieno ad usuram. .§. 34
 Quid d̄ tutore & curatore. .§. 35
 Quid de illo qui gerit negociū alienū & sine mandato eius
 feneratur ad opus illius cuius negociū gerit. .§. 36
 Quid d̄ illo q̄ bona fide rogat usariū ad istatiā paupis: ut illi mutuet .§. 37
 Quid d̄ ciuitatibus & collegiis dantibus pecuniam ad usuram
 nunquid omnes tenentur ad restitutionē. .§. 38
 Sed nūquid tenentur omnes i solidū. .§. 39
 Quid de regibus & aliis dñis qui cogūt debitores soluere usuras.
 Usura undecimo qñ. s̄. debeat fieri restitutio. .§. 40
 Quero quādo debet fieri restitutio usurarum. .§. 1
 Pone q̄ aliquis nō potest restituere sine grādi dispendio suorum
 bonoz: forte quia nō iuenit qui uelit bona sua emere ul̄ quia
 ille cui restitutio fiēda ē nimis distat nec habet qui uelit ad eū
 deferre pecuniam. .§. 2
 Pone q̄ ille qui debet restituere ē multum indigēs. .§. 3
 Vtrum sufficiat usurario in piculo mortis existenti condere

testamentū super restitutione male ablatoꝝ.	§. 4
Quid si is qui usuras extorsit ad iopiā deuenit.	§. 5
Quid agendum sit in foro penitētiā de tali inopi.	§. 6
Quid si quis det usurario modiū bladī pro usura qd modo ualet	
io. & p9 annū ualet. 20. nunquid usurarius tenetur restituere	
modiū bladī illi qui dedit i ualore i quo mō ē p quo fuit qn dedit	§. 7
Usura duodecimo. qd tū ad locū ubi debet fieri restitutio.	
Quero ubi debet fieri restitutio male ablatorum.	§. i
Usa tertio decio qd tū ad ordinē & modū restituendi.	
Vtrū restitutio usurarum debet fieri publice uel priuate.	§. i
Vtrum prius sit fienda restitutio male ablatorū: quā solutio	
debitorū & legatorū.	§. 2
Vtrū prius restituēda sunt male ablata q soluenta debita.	§. 3
Vtrū fienda sit restitutio prius uni quam alteri.	§. 4
Quid si hereditas nō sufficiat ad satisfaciendū omnib9. nūquid	
satisfaciendū sit primo uenientibus.	§. 5
Usura quattodecimo quantū ad penam usurarioꝝ.	
Quero de pena usurarioꝝ.	§. i
Quid si certū ē & notorium aliquē fenebrē pecuniā exegisse &	
cōstat q debitorē qui soluerūt nō remittūt sed repetere nō	
audent ppter potentiam exactoꝝ.	§. 2
Usura quinto decimo quantū ad accipientem.	
An licitum sit recipere ad usuram.	§. i

FINIT TABVLA VSVRARVM.

INCIPIT TABVLA EXCOMMVNICATIONVM.

EXCOMMVNICATIONES maiores. excoīcatio primo	
contra personas ecclesiasticas. §. i.	
Quicunq; gerit se pro papa nō electus a duabus partib9 cardinaliū	
cum omnibus cōsentientibus sibi.	§. i
Episcopus grec9 nō obediens latino per quem fuit deputatus.	§. 2
Quicunq; clerici audiunt leges ul phisicā.	§. 3
Clerici qui manifestis usurariis alienigenis ad fenus exercendum	
domum locant.	§. 4
Clerici & qcuq; alij q i cimiteriis corpa sepeliūt tpe interdicti.	§. 5
Clerici religiosi & moniales cōtrahentes matrimoniu.	§. 6
Clericus habens officium uicecomitis.	§. 7
Clerici & religiosi inducentes ad uouendū ut sepulturas apud	

ecclesias suas eligant uel electam non mutant.	§. 8
Cilici q sciēt hereticos & eoꝝ fautores tradūt ecclesiastice sepulcra.	§. 9
Sacerdotes absoluentes ab excoīcationibus per processum	
Eugenii quarti promulgatis.	§. 10
Contra religiosos. §. 2 Religiosi qui exeunt claustrū suum	
ad audiendum phisicam uel leges.	§. i
Religiosi professi qui temere habitum suū dimiserint.	§. 2
Religiosi religionū abolitoꝝ recipiētes aliquē ad suum ordinem.	§. 3
Religiosi mendicantes qui de nouo recipiunt loca sine	
licentia sedis apostolice.	§. 4
Religiosi q quouismō retrahūt audiētes a solutione decimarū.	§. 5
Religiosi qui cōstitūtib9 sibi nō faciunt cōsciētā de decimis	
soluendis & predicatorē requisiti non predicantes.	§. 6
Religiosi qui decimas ecclesiis debitas sibi appropriāt	
sive alio modo defraudant.	§. 7
Inuentores nouarū religionū uel capientes ipsaꝝ habitum.	§. 8
Religiosi qui non seruant interdictū qd ecclia matrix seruat.	§. 9
Fratres minores recipiētes fratres uel sorores de tertio	
ordine ad diuina tempore interdicti.	§. 10
Monachi uel regulares canonici transferētes se ad curiam	
romanam ut prelatis suis aut monasterio dānum inferant.	§. ii
Monachi infra septa monasteriorū suorū tenentes arma	
sine licentia abbatis.	§. 12
Mulieres que begine uocātur & eas fouentes.	§. 13
Religiosi quicunq; qui absq; licentia proprii sacerdotis solēnizant	
matrimonia. sacra eucharistie cōferunt & extreme unctionis.	§. 14
Religiosi qui excoīcatos a canone absoluunt.	§. 15
Religiosi inducentes aliquos ad uouendum ut eligant	
sepulturas apud eos uel electas non mutant.	§. 16
Religiosi qui tempore interdicti sepeliunt corpora i cimiteriis	
aut excoīcatos publice: aut usurarios aut interdictos.	§. 17
Religiosi cōtrahentes matrimonium.	§. 18
Religiosi qui tradunt hereticos ecclesiastice sepulture.	§. 19
Religiosi mendicātes q trāseūt ad aliquē ordinē monachalē.	§. 20
Religiosi qui procurarent usurari per aliquē patronatum	
custodiam alicuius uacantis ecclesie.	§. 21
Abbas uel prior faciens uerberari aliquē clericū per laicum.	§. 22
Contra impugnatores fidei. §. 3.	
Quicunq; icidit i heresim iā dānatā uel nouā adinuenit.	§. i
Officialis secularis qui cognosceret de crimine heresis.	§. 2

Inquisitores hereticorum non recte exercentes officium suum.	§. 3
Inquisitores hereticorum qui quouismodo extorquent pecuniam a quibus uis sub pretexto officii sui.	§. 4
Qui per assassinos quempiam christianum interfici fecerit.	§. 5
Quicumque hereticis & uiolesistis arma seu presidia ministrant.	§. 6
Portantes arma seu uidentes contra christianos piraticis saracenorum aut quibuslibet aliis impendentes auxilium consilium in dispendium terre sancte.	§. 7
Ordinati ad ordines per scismaticos aut ab eis recipientes ecclesiasticas dignitates.	§. 8
Contra impugnatores ecclesie & ministroz eius §. 4.	
Qui dicit romanam ecclesiam non esse caput omnium ecclesiarum nec ei tanquam capiti obediendum.	§. 1
Qui incedit perfragit ecclesiam locum religiosum uel que in eis sunt.	§. 2
Incendiarii aliarum rerum quam ecclesiarum.	§. 3
Facientes statuta seu obseruantes uel seruari mandantes contra libertatem ecclesie.	§. 4
Quicumque de nouo usurpant custodiam uacantium ecclesiarum uel piorum locorum.	§. 5
Offendentes quouismodo romipetas & peregrinos romam accedentes.	§. 6
Falsificantes litteras domini pape uel falsis utentes scienter.	§. 7
Impugnans litteras pape ante coronationem.	§. 8
Insecutores cardinalium & eorum participes.	§. 9
Officiales qui non fecerint obseruare ea que statuuntur contra insecutores cardinalium.	§. 10
Insecutores episcoporum quouismodo & insecutoribus prebentes assensum.	§. 11
Imponentes ecclesiis uel clericis exactiones aliquas per grauamina.	§. 12
Compellentes prelatos seu capitula seu ecclesiasticas personas ad submitendum se laicis per alienandum bona immobilia & usurpantes.	§. 13
Quicumque exigunt datum ab ecclesiasticis personis	§. 14
Domini temporales qui subditis interdiciunt ne personis ecclesiasticis aliquid uendant uel obsequia exhibeant.	§. 15
Iniiciens manus uolentas in clericum uel religiosum uel conuersum.	§. 16
Impediētes ne uictualia adducantur ad curiam romanam.	§. 17
Quicumque detinet uel inuadunt hostiliter ciuitates & insulas curie romane subditas	§. 18
Quicumque quouismodo offendunt recurrētes ad sedem apostolicam aut procuratores eorum super causis & negociis aliquibus.	§. 19
Facientes pactum uel ex pacto recipientes aliquid pro aliqua iustitia uel gratia obtinenda in curia romana.	§. 20
Euntes ad terram sanctam sine licentia sedis apostolicę.	§. 21

Recipientes in curia romana litteras pape ab alio quam a uicecancellario uel a papa uel bullatoribus.	§. 22
Quicumque dederit licentiam grauandi illos qui sententias excoicationis protulerunt per quorum occasione platee sunt uel ipsas obseruantes.	§. 23
Concedentes reprefalias contra ecclesiasticas personas.	§. 24
Quicumque impedit officium delegati uel iudicis ecclesiastici uel imperatoris litterarum domini pape super causis que de iure spectant ad forum ecclesiasticum quo minus libere iustitiam obtineant.	§. 25
Domini temporales compellentes clericos reassignare sua beneficia.	§. 26
Contra impugnatores religionum §. 5.	
Glosantes in scriptis declarationem Nicolai tertii super regulam fratrum minorum.	§. 1
Ingredientes monasteria monialium ordinis predicatorum extra casus concessos.	§. 2
Ingredientes monasteria monialium sancte clare sine licentia pape extra casus concessos.	§. 3
Qui iniecerit manus uolentas in religiosum religionis approbate uel quersum per nouitium & mandas seu ratum huiusmodi suo nomine factum.	§. 4
Impedientes in officio suo uisitatores monialium.	§. 5
Doctores uel magistri qui scienter docent dimittentes habitum.	§. 6
Contra impugnatores sacramentorum & priorum baptismi §. 6.	
Grecus rebaptizans baptizatum a latino & lauans altare in quo latinus celebravit.	§. 1
Matrimonii. Contrahentes matrimonia scienter in gradibus consanguinitatis.	§. 2
Peitentie. Extorquentes aliquo modo absolutioem a suspensione & cetera.	§. 3
Eucharistie. Compellentes celebrari in loco interdicto & cetera.	§. 4
Contra impugnatores sepulture §. 7.	
Qui corpus alicuius defuncti incidit per decoxerit per ossibus transferendis.	§. 1
Qui sepeliunt corpora tempore interdicti aut publice excoicatos per interdictos.	§. 2
Clerici & religiosi qui inducunt ad uouendum de eligendo sepulturam apud eos.	§. 3
Sepelientes hereticos & defensores & fautores eorum.	§. 4
Contra impugnatores electorum & malos electores §. 8.	
Grauates per se uel per alios electores uel amicos eorum.	§. 1
Qui loquitur secrete uel mittit alicui cardinali occasione electionis pape quando sunt inclusi.	§. 2
Rectores & officiales qui non seruant constitutionem. C. ubi periculum. extra de elec.	§. 3
Dirigentes moniales in electionibus nisi abstineant ab his per que posset inter eas discordia oriri.	§. 4

Eligentes uel noīantes imperatōrē prīcipē aut quēuis alteri
prātis seu dignitatis īperpetuū seu ad tempus ī senatorem
romanum seu ultra annū & obediētes eis. & electi si cōsenserint
& fautores eorum. §. 5

Cōtra īpugnatores gratie spiritus sancti. §. 9.

Omnis symoniacus quocūq; modo. §. 1

Facientes pactum uel pmissionem pro aliqua gratia aut
litteris obtinendis a sede ap. §. 2

Quidam casus speciales. §. 10.

Magister uel scolaris tractans cū aliquo ciue bono. de
cōductione hospitii non requisitis inquilinis. §. 1

Quādo papa aliquē excoīcauit noīatim solū absoluit. §. 2

Quādo qs picipat cū excoīcato i crīe d ādo auxiliū & cetera. §. 3

Procurans qd cōseruatores priuilegiōrū dati se intromittant
de his que non licet eis. §. 4

Fingens aliquem casum ppter quem aliquis iudex uadat ad
aliquā mulierem p testimonio. §. 5

Qui absolutus fuit in mortis articulo si adueniente sanitate
nō se representat ei a quo fuerat absoluendus. §. 6

Qui absolutus ē a sede apo. uel a legatis & iniungitur ei qd se rep
senter ordinariis uel aliis susceptur penitentiam & offensis
satisfaciat si nō fecerit cū cōmode possit. §. 7

Rectores ciuitatum & officiales qui statuta faciūt p qd qs
compellatur soluere usas & cetera. §. 8

Omnes pirate & latrūculi marini & receptores eorū. §. 9

Imponētes noua pedagia interris suis. §. 10

Excoīcatus a legato. pape p9 ānū a solo papa potest absolui. §. 11

Qui impedit sequestrationē fructū illius qui beneficiū ante per
triennū nō possederat lata contra ipsum sententia in curia. §. 12

Excoīcatio secundo. de eo qui gerit se pro papa non
electus a duabus partibus cardinalium. §. 1

Quid si cardinales dent prātē noīandi papā duob9 uel tribus. §. 1

Quid si cōsentiant in illum qui gessit se pro papa cum non
esset a duabus partibus electus. §. 2

An papa possit eligere sibi successorem. §. 3

An alii cogantur si unus uel duo nolunt cōpromittere. §. 4

An electus a minori pte gerens se pro papa uitet excoīcationē. §. 5

An in numero duarum partiū cōputetur electus. §. 6

An cardinalis possit tollere talem cōstitutionē & aliter ordinare. §. 7

Quid si papa sit hereticus. §. 8

Quid si symoniacus. §. 9

Quid si bigam9. §. 10

An uxor poterit petere electū ī papam. §. 11

Quid de ifante. §. 12

Quid de laico. §. 13

Quid si nō sit
canonice elect9. §. 14

Quid de ītronizato p seditionē īgeniū. §. 15

De epō greco deputato per episcopum latinū. §. 2.

Quādo ciuitas habet populū diuerse lingue nō ppter hoc habebit
plures episcopos sed epus puidet uiros idoneos. §. 1

An epus grecus nō obediens latino sit ipō iure excoīcatus. §. 2

Ratione loci potest unus epus preeffe alteri. §. 3

An de iure possit unus epus alium sibi uicarium constituere. §. 4

An talis uicarius habebit iurisdictionē ordinariā uel delegatā. §. 5

De clīcis psonatis hntib9 q audiūt leges ul phisicā. §. 3.

Quid ē personatus. §. 1

Quid de his qui habent beneficia
quibus est cura animarū annexa. §. 2

Quomodo intelligitur nisi infra duorū mensium spatiū. §. 3

Quō faciunt pdicti cū leges sint utiles & ecclesia eis utat ī iudicādo. §. 4

De locatib9 domos suas ufariis publicis alienigenis. §. 4.

Quod hec cōstitutio facta est ppter florentinos & alios uide ibi. §. 1

Ad hoc ut hec qstitutio hēat locū requirit ut nō sit ī oriundus. §. 2

Qui dicat ufarii maifesti. §. 3

Quis dicat oriūd9 ī ciuitate. §. 4

Quid si talis sit oriundus in una ciuitate. & tamen in alia
ciuitate ei9dem domini permittit habitare. §. 5

Queritur quando currat temp9 triū mensium. §. 6

Quid si unus simpliciter denunciāt domino. §. 7

Quid si locauit usurario quem usurariū ignorabā uel nō locauit
ad exercendum fen9. §. 8

Quō intelligitur hec clausula. Vel alio titulo concedat. §. 9

An expulsis ufariis terre erunt interdictē. §. 10

De his q tpe ītēdicti sepeliunt corpa ī cimiteriis. §. 5.

Nota q intelligitur d quocūq; masculo. femina. clīco. laico. religioso. §. 1

Nota q intelligitur de cimiteriis ab episcopo solēniter bndictis. §. 2

Nota tres rōnes qualiter corpora sepeliuntur ī cimiteriis. §. 3

Quid si sepeliant in ampliacione cimiterii. §. 4

Quid si sepeliant corpora clericorū quantiū interdictū. §. 5

An tēpore interdicti liceat sepelire ī quatuor festiuitatibus.
s. natiuitatis dñi. pasce. pētecōstes. & assumptōis uirginis marie. §. 6

Nota q intelligitur de excoīcatis maiori excoīcatione. §. 7

Quis dicat publice excoīcat9. §. 8

Quādo qs tēpore ītēdicti sepelit
excoīcatos. pntēdictos necessaria ē cimiterii recōciliatio. §. 9

Si qs eēt occulte excoīcat9 & sepeliēs sciret nō ē loc9 huic pene. §. 10

Quis dicatur usurarius manifestus. §. 11

Quid si in tali appareat signa contritionis. an poterit sepeliri. §. 12
 Quid si sepeliens ignorabat istum quem sepeliuit usurarium
 uel excommunicatum & cetera. §. 13
 Quid de portantibus ad sepulchrum uel committentibus funus aut
 fodientibus sepulchrum seu prelati & clericis ecclesiarum illarum
 in quibus sepeliuntur. siue deportantibus cereos & cruces. similiter
 de dicentibus officium supra funus. §. 14
 Qui dicantur nominatim interdicti. §. 15
 Quid de sepeliente publice excommunicatum nominatim interdictum
 & usurarium manifestum tempore interdicti. §. 16
 An tales sepulti debeant exhumari. §. 17
 Quibus debet fieri satisfactio. §. 18
 An hec pena habeat locum in sepelientibus eos in aliis casibus. §. 19
 An excommunicatis minori excommunicatione neganda sit ecclesiastica sepultura. §. 20
 De clericis in sacris & religiosis contrahentibus matrimonium. §. 6
 Quid si coacte contrahant. an incidunt in hanc penam. §. 1
 Quid si contrahat sed non consumit. §. 2
 Quid si contraxit solum sponsalia per uerba de futuro. §. 3
 An intelligat de religiosis professis tacite uel expresse. §. 4
 Quis dicatur tacite professus. §. 5
 Quid si quis contraxit cum moniali ignorans eam esse monialem. §. 6
 An tales possint absolui ab episcopo. §. 7
 An papa possit dispensare ut existens in sacris contrahat. §. 8
 De clerico qui habet officium uicecomitis propositi secularis. §. 7
 In sacris constitutus non potest habere officium aliquod temporale. §. 1
 Quid de constitutis in minoribus. §. 2
 Quid de officio annexo dignitati sue. §. 3
 An sit canonice sententia. §. 4 Contra religiosos.
 De religiosis exeuntibus claustrum ut audiant leges preblicas. §. 8
 Quare facta sit hec prohibitio. §. 1
 Quid si non exeant claustrum sed studeant aut legant in claustro. §. 2
 Quid si uadis ad audiendum ut honoret amicum suum in principio studii. §. 3
 Quid si uult continue exire ut honoret ipsum. §. 4
 An persona ecclesiastica possit aliquibus sociis priuatim
 legere uel audire leges in claustro. §. 5
 Quando incipit cursus duorum mensium. §. 6
 Quid si per exitum mutato proposito uadit ad theologiam. §. 7
 Quid si destiterint infra duos menses postea iterato ceperint. §. 8
 Quid si tantum tempus fluxit de duobus mensibus ut non
 possit infra duos menses redire ad claustrum. §. 9

Quid monachi non possint studere in scientia humana. §. 10
 An hec pena habeat locum in tacite uel expresse professis. §. 11
 Contrafacientes sunt priuati spe promotionis ad dignitates non ad ordines. §. 12
 Quid si quis accedit ad studium theologie sine licentia & cetera. §. 13
 Quid si prelatus religioso studioso & docili nolit dare licentiam studendi. §. 14
 De quo prelato intelligitur. §. 15
 Quid si abbas uult accedere ad studia sine licentia alicuius. §. 16
 Quid si uadit ad studendum sine licentia prelati. §. 17
 non dimittit habitum uel econtrario. §. 17
 De religiosis qui temere habitum sue religionis dimiserint. §. 9
 Quid si portet habitum sed absolum. §. 1 Quare dicitur temere. §. 2
 An in lectulo debeat deferri habitus. §. 3
 De fratribus cassate religionis qui de nouo aliquem reciperent. §. 10
 De religiosis medicantibus qui domos pro loco de nouo reciperent. §. 11
 Quomodo intelligitur istud de nouo. §. 1 Quia dicitur sine licentia
 pape. An sufficiat licentia legati a latere. §. 2
 De religiosis dicentibus aliqua uerba ut retrahant
 a solutione decimarum. §. 12
 Ad hoc ut hec pena habeat locum duo requiruntur uide ibi. §. 1
 Intelligitur hec pena in omnibus quibuslibet & monachis priuatis seu publicis. §. 2
 Hec pena non se extendit ad clericos seculares. §. 3
 De religiosis qui confitentibus sibi non faciunt conscientiam de decimis. §. 13
 An sint absoluendi retentores decimarum si qui inueiantur. §. 1
 Nota de predicatoribus requisitis non predicantibus & de eorum pena. §. 2
 An teneantur talia predicare clericis. §. 3
 An teneantur si non fuerint requisiti. §. 4
 Quid si requiruntur in aliis temporibus quam in contentis in textu. §. 5
 Quatenus tenentur informare populum qualiter teneatur ad decimas. §. 6
 Qui sunt isti a quibus possunt requiri. §. 7
 De religiosis qui decimas ecclesiis debitas usurpant. §. 14
 Hec pena non habet locum in clericis secularibus. §. 1
 Hec pena comprehendit et feminas religiosas. §. 2
 Hec pena intelligitur in decimis ecclesiis debitas: si si
 aliis priuatis personis deberentur non habet locum. §. 3
 A quibus officiis sint suspensi contrafacientes. §. 4
 De religiosis non seruantibus interdictum quoniam matrix ecclesia seruat. §. 15
 Hac constitutio non ligantur clerici seculares. §. 1
 An intelligatur de interdicto a iure. §. 2
 Pone quod matrix ecclesia tale interdictum uult obseruare an
 religiosi non obseruantes sint excommunicati. §. 3

Que sit matrix ecclesia. .§. 4
 Quomodo intelligitur matrix ecclesia obseruare interdictum. .§. 5
 An ecclesia metropolitana dicatur matrix quo ad interdictum
 totius prouincie ita ut religiosi non obstantes ligentur hac pena. .§. 6
 Quid si sit interdicta uilla p[er] cast[rum] nō h[ab]eat matr[ic]e[m] ecc[lesi]am. .§. 7
 Quō intelligant religiosi scire q[uod] matr[ic]e[m] ecc[lesi]a seruat interdictum. .§. 8
 Quid si interdictū sit nullum p[ro]pter appellationē. .§. 9
 Quid si matr[ic]e[m] ecc[lesi]a nō seruat ubi ē suādū an religiosi teneant seruare. .§. 10
 Sed quid si ep[iscopu]s mandat seruare & capitulum mādāt contrarium. .§. 11
 Nota penas quas incurrunt. .§. 12
 De fratribus minoribus recipientib[us] ad diuina
 fratres de tertio ordine. §. 16.
 Quid si alii religiosi uel clerici eos decipiant. .§. 1
 Hec pena habet locum nō obstantib[us] quibuscūq[ue] priuilegiis. .§. 2
 Quid si fratres minores recipiāt eos sed nō in suis ecc[lesi]is. .§. 3
 Isti de tertio ordine gaudent priuilegio clericali. .§. 4
 De monachis & canonicis regularibus qui
 trāsserunt se ad curias principū. §. 17.
 Hec pena h[ab]et locū i[n] eis qui h[ab]ent aliquam administrationem. .§. 1
 Duo requiruntur ad exco[m]m[un]icationē hanc. .§. 2
 Quid si intrant curiā a[n]t[ea] dānificandi & tamē nō dānificāt. .§. 3
 De monachis qui sine licentia abbatum
 infra monasteria tenēt arma. §. 18.
 Hec pena non extenditur ad regulares canonicos. .§. 1
 Quid si teneant arma extra monasterium. .§. 2
 Quid intelligitur nomine armorum. .§. 3
 Quid si teneant arma nō ad offensam sed ad alium usum. .§. 4
 An clerici portantes arma peccent mortaliter. .§. 5
 De religiosi ministrantibus sacramenta eucharistie
 absq[ue] licentia proprii sacerdotis. §. 19.
 An credat religiosus parochiano dicente se habere licentiam. .§. 1
 Quid de secularibus mercenariis & similibus. .§. 2
 An sufficiat licentia parochialis qui nōdum est presbiter. .§. 3
 An sufficiat licentia uicarii qui gerit curam ordinariam illius
 ecclesie parochialis & est constitutus ab ep[iscop]o. .§. 4
 An sufficiat licentia dyocesani. .§. 5
 Quid si parochian[us] dicat do tibi licentiā ut recipias a quo uis. .§. 6
 Quid si parochian[us] dicat do tibi licentiā ut des sacramēta meis subditis. .§. 7
 An religiosi cōferentes sacramēta baptismi incidant exco[m]m[un]icationē. .§. 8
 Quilibet sacerdos potest sibi assumere quēcūq[ue] in adiutorium

ad tempus sine cuiusq[ue] licentia. .§. 9
 De religiosi q[ui] absoluūt exco[m]m[un]icatos a canone. §. 20.
 An religiosi absoluentes a snia lata ab ho[m]i[n]e incidāt i[n] exco[m]m[un]icationem. .§. 1
 Qui sunt isti casus in quibus possunt absolvere. .§. 2
 Quid si religiosi habent priuilegium ut possint absolvere.
 a casibus in iure positis. .§. 3
 Que sunt iste sententie a quibus nō possunt absolvere. .§. 4
 An prelati collegiatarum ecc[lesi]arū possint facere statuta
 sine cōsensu ep[iscop]i uel capituli cathedralium. .§. 5
 Quid si absoluant socium uel religiosum a predictis. .§. 6
 An absoluti incidant tāquam participantes in crimine. .§. 7
 Pone q[uod] frater minor absoluat p[er]cussorē clerici nō a sententia
 exco[m]m[un]icationis sed a peccato: nunquid ligatur hac pena. .§. 8
 An p[er]cutiens clericū & ingrediens religionē possit absolui. .§. 9
 An sacerdos absoluens aliquem ab illis peccatis a quibus
 non potest peccet mortaliter. .§. 10
 De clericis secularib[us] & religiosi iducētib[us] ad uodēdum
 iurādū p[er]mittēdū d[icitu]r eligēdo sepulchra apud eos. §. 21.
 Nota si q[ui]trafactū fuerit talis electio erit irrita. .§. 1
 Quid si inducant ad iurandum & ce. sed iducūt ut eligant. .§. 2
 Quid si inducant ad uouendum & cetera de eligēdo
 sepulchram apud non suam ecclesiam. .§. 3
 Quid si quis proprio motu iuraret uel uoueret. .§. 4
 De restitutione facienda ab illis qui illicite sepeliunt. .§. 5
 Quare ex delicto uni[us] talit[er] q[ui]trafaciētis tota ecc[lesi]a patiat[ur] damnum. .§. 6
 Quid si ecc[lesi]a cuius cleric[us] sic deliquit ē parochialis sepeliēdi. .§. 7
 Quid si ecc[lesi]a apud quā de iure debebat sepeliri erat interdicta. .§. 8
 An illa que debebant restitui ecc[lesi]e in qua debebat de iure sepeliri
 si nō fuisset interdicta debebūt ecc[lesi]e ad q[uod] corp[us] trāssertur. .§. 9
 Quid de uiatoribus decedentibus. .§. 10
 Pone q[uod] q[ui]s i[n] ecc[lesi]a nō poterat sepeliri: q[uia] ciuitas erat interdicta &
 alibi sepultus ē de facto & multa oblata sunt ibi. An illa ecc[lesi]a
 debeat habere illa uel parochialis de illis quartam. .§. 11
 De quocūq[ue] qui incidit in heresim iam damnatam uel
 noua ad inueit & generalit[er] de quocūq[ue] heretico. §. 22.
 Quis dicat[ur] heretic[us]. .§. 1 An heretici possint recōciliari post
 mortē. .§. 2 Quis dicatur hereticus p[ro]pter dubium fidei. .§. 3
 An iudei sint exco[m]m[un]icati tāq[ua]m heretici. .§. 4
 An heretici occisi sint exco[m]m[un]icati. .§. 5 Qui dicūt credētes
 hereticorū. .§. 6 Quid d[icitu]r audiētib[us] s[er]mones & p[re]dicatōes eorū. .§. 7

Qui dicant receptatores eorum. §. 8   Qui dicant defensores eorum. §. 9
 Qui dicantur fautores eorum. §. 10
 Vtrum quis dicatur fauere hereticis uerbis. §. 11
     De dn̄is t̄palib⁹ q̄ cognoscūt de officio īquisitionis. §. 23.
     De inquisitoribus qui quouismodo omittunt
     procedere contra hereticos. §. 24.
 Quid si omittant timore uel ppter uitandum scandalum. §. 1
 Quis dicat suspect⁹ & p quā suspitōnē pōt q̄tra quēpiā procedi. §. 2
 Quid si uacat sedes apostolica: an possit absolui a collegio cardinaliū. §. 3
 An pene suspensionis & excoicationis ligent occultos. §. 4
     De īq̄sitorib⁹ q̄ extorquēt pecūias rōe sui officii. §. 25
 Quantum debent satisfacere. §. 1
     De his qui mandant xp̄ianos occidi p assassinos. §. 26.
 Qui dicantur assassini. §. 1
 Quid si mandat occidi iudeos uel paganos. §. 2
 Quid si mādauit q̄s occidi xp̄ianos & re integra reuocauit. §. 3
     De scismaticis & qui inītur eorū ordinationibus. §. 27.
 An ordinat⁹ a scismatico recipiat caracterem. §. 1
 An suspensio procedat in infinitū. §. 2
 Quis dicatur proprie scismaticus. §. 3
 Vtrum sint heretici & incurrant penas hereticorum. §. 4
 Vtrum omnes scismatici sint excoicati. §. 5
 Que differentia sit inter scisma & heresim. §. 6
     De ferētib⁹ ferz arma lignamīa ad īpugnādū xp̄ianos. §. 28.
 Quid si hui⁹mōi sunt delata sed ea intentione ut īpugnētur. §. 1
 An sit alia pena ultra excoicationē. §. 2
 Quid contineatur appellatione armorum. §. 3
 Quid de his qui exercent gubernationem in piraticis
     nauib⁹ saracenorum non contra xp̄ianos. §. 4
 De fractorib⁹ seu icēdiariis eccl̄iarū & aliorū locorū. §. 29
 Differentia inter icēdiarios eccl̄iarū & religiosorū locorum &
     aliorū rerum. §. 1   Qui dicantur incendiarii. §. 2
 An ille qui habet ius indicendi bellum iustum incendiarius
     dicatur uel qui eius nomine incendit. §. 3
 Quid de illo qui incendit propriam domū uel segetem. §. 4
 Quis dicat fractor eccl̄ie. §. 5   An fractor eccl̄ie sit excoicatus
     īpō iure. §. 6   An sacrilegi sint excommunicati. §. 7
 Quid si aliquis committit in eccl̄ia aliquid enorme. §. 8
 A quo debent denunciari tales. §. 9
 An uigore consuetudinis tales sint excommunicati. §. 10

An excuset metus uel coactio quecūq; cōditionalis. §. 11
     De statuentibus contra libertatem eccl̄ie. §. 30.
 An scriptores q̄siliarii rectores & ceteri sint ipō iure excoicati. §. 1
 Queritur quando dicantur negligentes in delendo. §. 2
 Quid si certificatur de nocte uel in die festo quādo cōsiliū generale
     non potest fieri uel certificatur dum est infirmus. §. 3
 Quid si consiliarius dedit contrarium cōsiliū. §. 4
 An ligetur uniuersitas propter statutum factum per aliquos. §. 5
 Quid intelligitur fieri contra libertatem eccl̄ie. §. 6
 An imperatores & reges cōtrafacientes ligentur hac pena. §. 7
 Qualiter debent idonee cauere. §. 8
 Quid si fiat contra particulares cōsuetudines aliquarum
     eccl̄iarum uel personarum. §. 9
 Quomodo intelligatur fieri cōtra libertatem eccl̄ie. §. 10
 Statutum factum per laicos non coartat clericos. §. 11
 Vtrū uiolatores n̄ tātū eccl̄ie s̄ et imunitatis sint ipō iure excoicati. §. 12
 An cl̄ici uel scholares ad sua q̄silia possint in eccl̄ia cōgregari. §. 13
 An ordinarii possint dare licētiā laicis cōtra imunitatē eccl̄ie. §. 14
 Que sint uetita ī eccl̄is fieri. §. 15   An q̄tract⁹ facti ī eccl̄ia
     teneant. §. 16   Quid si fieret statutū q̄ n̄ posset eccl̄is donari. §. 17
 Quid si fiat statutum generale qd̄ ueniat includere clericos. §. 18
     De his q̄ usurpāt sibi custodiā uacantiū eccl̄iarū. §. 31.
 An mulieres q̄ hoc facerēt sint excoicate. §. 1   Que dicantur
     regalia. §. 2   Quando dicatur de nouo. §. 3   Quō dicatur talia
     pcurare. §. 4   Cl̄ici p t̄pē quo non defendunt eccl̄iam
     prouentus recipere prohibentur. §. 5
 Quid de illo q̄ iusto titulo debet habere custodiā uacantis eccl̄ie. §. 6
     De falsificantibus litteras domini pape. §. 32.
 Quid si falsitas ē ita latens q̄ uideri etiam a perito nō possit. §. 1
 An impetrans litteras domini pape tacita ueritate uel
     suggesta falsitate sit ipō iure excommunicatus. §. 2
 Quid de illo q̄ utitur litteris apostolicis sub alio noīe īpetratis. §. 3
 Qui sunt modi falsificandi litteras papales. §. 4
 An īueniēs litterā dn̄i pape cuius efficacia iā expirauit ludo non
     itētōne utēdi litterā male formatā reformet ul̄ punctum. §. 5
     De īsecutoribus cardinalium. §. 33.
 Nota decem & nouem penas cōtra īsecutores cardinalium. §. 1
 Quid si quis percuteret cardinalem se defendendo. §. 2
 Multis modis dicitur q̄s delinquere hostiliter īsequendo. §. 3
 Quid si receptator īsequētis cardinalem sit cōsanguine⁹ receptati. §. 4

Quid si qs tñz iſecutōnē habuit ratā. tñ n̄ fuit noīe eius facta. .§. 5
 Dicit hic q̄ ei⁹ edificia dñt dirui: quid si habuerit coēm domum. .§. 6
 Que dicāt vicine ciuitates. .§. 7 Quō dicāt cauere idonee. .§. 8
 Quid si christiani nihil possideant ultra mare quo tales
 debent pergere acturi penitentiam. .§. 9
 Quomodo intelligatur quis dare auxilium & fauorem. .§. 10
 De rectorib⁹ ciuitatū qui n̄ puniūt iſecutores cardinaliū. §. 34.
 De iſecutoribus episcoporum & cetera. §. 35.
 Nota decē penas eorū. .§. 1 An he pene habeāt locū i perſequēte
 episcopum qui renūciat episcopatu. i. loco nō ordini. .§. 2
 An habeat locū hec pena i perſequēte electū nō dū cōsecratum. .§. 3
 Quid si quis percutit episcopum se defendēdo. .§. 4
 Quid si quis mādauit talia fieri & tamē nō ē ſecutū maleficium. .§. 5
 Quid si ista nō sunt facta eius nomine & is ratum habuit. .§. 6
 Quid si aduocatus uult talem defendere in iudicio. .§. 7
 An perſecutorum filii qui inhabiles sunt ad beneficia obtinenda
 in tali dyoceſi ſint habiles in alia. .§. 8
 An tales priuentur beneficiis iam obtentis. .§. 9
 Quid faciendū de illis cādelis cū quibus ſunt excoīcandi. .§. 10
 Quomodo itelligatur cōmode poſſe ſe representare ſe. ap. .§. 11
 An i hoc credat abſoluto. .§. 12 An credat in foro penitētiā. .§. 13
 An capiēs equū p quē eqtat Pres quas ſupra ſe portat excoīcat⁹ ſit. .§. 14
 An hic facta ſatiffactiōe abolitū ſit interdictū ciuitatis. .§. 15
 An ſocius excoīcatus teneat euitare ſociū excoīcatū. .§. 16
 Dās cōſiliū incurrit excoīcationē De quo q̄ſilio intelligitur hic. .§. 17
 Quō dicatur ciuitas deliquere i ep̄m ut interdictū ſubiaceat. .§. 18
 Si qs iſultauit aliquē ſub porticu an dicatur iſultaſſe ad domum. .§. 19
 De exigentibus & extorquentibus talias uel
 collectas a clericis. §. 36.
 Quid si nō exigunt ab inuitis ſed clerici ſponte ſoluunt. .§. 1
 Eccleſiaſtica perſone non debent grauari angariis. .§. 2
 Quid de fratribus tertii ordinis ſancti franciſci & huiusmodi. .§. 3
 Quid si occurrit neceſſitas nec t̄pus cōſulēdi papā utq̄ si grauetur
 ecclia icurratur he pene. .§. 4 Que dicāt expeditiones. .§. 5
 Que munera ſeu collecta ſubeat eccliaſia. .§. 6
 De quo habet rector talis ſatiffacere anteqū abſoluatur. .§. 7
 Quid si nouus ſucceſſor opam dedit q̄ hō dānū emēdaret: ſi n̄ pōt. .§. 8
 De his qui cōpellunt prelatos ſeu capitula ad ſummittēdū
 laicis uel alienadū bona immobilia. §. 37.
 Hic exprimitur cauſa quare hec conſtitutio facta ſit. .§. 1

Hec phibitio ſolū habet locū in rebus imobilib⁹ & iurib⁹ ecclie. .§. 2
 Iura in corporalia inter imobilia iudicantur. .§. 3
 Modi ſummiſſionis prohibite in textu numerati. .§. 4
 Pena prelatorū & clericorū cōtrafacientium. .§. 5
 Propter delictum dñi terra pōt interdicto ſubici. .§. 6
 De exigentib⁹ pedagia & guidagia a pſonis eccliaſticis. §. 38.
 Quid ſignificent pedagiu tributum uectigal cenſus penſio. .§. 1
 Clerici imunes ſunt in rebus quas nō deferunt cauſa negocii: ergo
 ſi cā negocii deferūt imunes non ſunt. .§. 2
 Cui debet ſatiffieri de tali trāſgreſſione. .§. 3
 An ēptores reddituū clericorū Prex eiſdem priuilegiis uti poſſint. .§. 4
 Quis dicatur proprie negociator. .§. 5
 An clerici teneantur uendendo fructus de prebenda ſi fiat ſtatutū
 q̄ ſi qs uēdat teneatur dare duos denarios regi & cetera. .§. 6
 De his q̄ cōcedunt reſſalias q̄tra pſonas eccliaſticas. §. 39.
 Nota penas tā q̄cedētiū reſſalias q̄ utentiū cōtra tales perſonas. .§. 1
 An hec pena habeat locū ſi cleric⁹ p̄cipalis debitor captus
 ē cui⁹ occaſione reſſalie ſunt cōceſſe. .§. 2
 Que ſunt pſone eccliaſtiche cōtra quas nō dñt cōcedi reſſalie. .§. 3
 Vtrum poſſint concedi pro credito clerici unius dyoceſis
 contra clericos alterius dyoceſis. .§. 4
 An per iſtā decretalē corrigat illd. c. quo q̄cedūt reſſalie quādo
 ciuitas uidicare negligit qd a ſuis i pbe factū ē. .§. 5
 Quid si iſra mēſem fuerit eccliaſtica perſona p alio pignorata. .§. 6
 De impediētib⁹ officiū cui⁹cūq̄ iudicis eccliaſtici. §. 40.
 Vtq̄ talis pena ſit i priuata perſona & quid de clerico ſic agente. .§. 1
 Que ſunt cauſe q̄ ſpectant ad forū eccliaſticum. .§. 2
 De cōpellentibus reallignare beneficia & detinentibus
 citatos romam ne uadant. §. 41.
 Quid si quis detinet laicum citatum romam. .§. 1
 Quid si eſſent alibi citati. .§. 2
 Quid si citatus pcurat ſe capi p platum eccliaſticum. .§. 3
 Quid si detineantur mulieres regulares. .§. 4
 Ad penā excoīcationis icurrenda ſola captio ſufficit. .§. 5
 An t̄les q̄ priuāt bñficiis obtētis. et ad obtinēda ſint inhabiles. .§. 6
 Iſte ſuſpeſiones ſunt ſciende q̄a ēt occultos ligant in foro p̄niali. .§. 7
 De percutiēte religioſum uel cōuerſum. §. 42.
 An cōuerſi eccliaſtici ſeculariū gaudeant tali priuilegio. .§. 1
 Quid si quis percutit unū de tertio ordine ſancti Frāciſci. .§. 2
 An mandans occidi clericum & moriens ante reuocationem

tunc incurrat excoicationem quando nūcius mādatū exequitur. .§. 3
Qualiter intelligatur enormis iniectio. .§. 4
De īpediētib9 officiū uisitatoꝝ mōialiū seu canonicōꝝ. §. 43.
An deat pcedere monitio īpedimētū pētra ut sit loc9 huic pene. .§. 1
An sufficiat monitio general. .§. 2
De doctōrib9 q sciēt docēt illos qui dimiserūt bītū sue religionis. §. 44.
Quid si monach9 habet domū iuxta scholas & audit ī domo sua. .§. 1
Quid si monach9 nō uult exire: an possit expelli extra scholas. .§. 2
Quid ager doctōr si non potest expelli. .§. 3
De qtrabētib9 mīioniū ī gradu cōsanguinitatis. §. 45.
Quid si qs qtrabat cū hīte maritū p iudea p pagana uel cognata
spirituali uel legali. .§. 1
Quid si qs qtrabat īfra grad9 q sanguinitatis p affinitatis cū
dispensatōne pape. .§. 2
Quid si quis cōtraheret ignorāt ignorātia facti pabili n affectata. .§. 3
Quid si quis ignorabat ius usq; ad quotū gradū extēderet phibitio. .§. 4
An ambo ligentur si solū un9 cōtrahētū sciēter cōtraxit. .§. 5
Quid si ignorāt qtraxit a pīcipio postea supuenit notitia. .§. 6
Quid si qtraxi cū ea q credebā q sanguineā: si i ueritate nō erat. .§. 7
De his qui p uī uel metū extorquet absolutōē ab excoicatione. §. 46.
Quid si iusta erat excoicatio. .§. 1 De qua suspensione loquat
hic textus. .§. 2 Quid si excoicatio ē per metū extorta. .§. 3
Quid si qs itulit metū tñ iudex pp hoc noluit absolvere. .§. 4
Quid si nō excoicatus intulit metum: sed alius. .§. 5
An in predicto casu excoicatus & ce. incurrit hanc penam
si alius pro eo uel eius noīe metū itulit. .§. 6
Quid si absolutor qui p metū absoluerat postea ratū habuit. .§. 7
Quid si quis nō iferat metū ī corpe s3 p penā a missionis rerū. .§. 8
Quid si qpulit p uanū metū. .§. 9 Quis dicatur iust9 metus. .§. 10
Quō cognoscet utꝝ metu publice pātis aliquid geratur. .§. 11
An metus cōminate excois sit censendus iust9. .§. 12
Sicut requiritur metus qui possit cadere incōstantē uiz ita
requirit dol9 qui possit cadere ī prudentissimū. .§. 13
De qpellētib9 celebrari in loco interdicto. §. 47.
Quid si epī cōpellāt. .§. 1 De quo interdicto loquit hic textus. .§. 2
Quid si occultū ē q loc9 sit interdictus: tamē clericus scit. .§. 3
Quid si phibeāt excoicatos exire nō a missis: s3 ab aliis dīnis officiis. .§. 4
De qua admonitione loquitur textus. .§. 5
Quid si faciunt celebrari in suis oratoriis. .§. 6
An tempore interdicti possint campanē pulsari ppter

predicationem p capitulum congregandum. .§. 7
Publice excoicati & interdicti si moniti non exeunt cum
diuina celebrantur aliā incurrūt excoicationem. .§. 8
An ligat9 pluribus sententiis possit una absolutione absolui. .§. 9
De sepelientibus hereticos. §. 48.
De grauantibus electores eo q noluerint eligere
eos pro quibus rogati sunt. §. 49.
Quid si epī hoc faciāt. .§. 1 Que dicāt psonē ecclīastice. .§. 2
Ad quos spectat electio d iure coi. .§. 3 An pces inducant
symoniā. .§. 4 Casus specialis ī quo pcutiēs laicū ē excoicatus. .§. 5
An grauātes eos qui noluerūt pntare illū p quo rogati sunt.
sint excoicati. .§. 6
De mittentibus cardinalib9 ī cōclauī positīs gratia
electionis pape nūciū uel epistolam. §. 50.
De rectorib9 ciuitatū in qb9 fuerit celebrāda electio pape
qui nō faciūt suari cōstitutionē ordinatā. §. 51.
Mortuo papa rector ciuitatis illius debet prestare iuramentū q
ordinē illius cōstitutionis obseruabit. .§. 1
Penas quas incurrit si nō facit diligenter obseruari. .§. 2
Districtē precipitur prelatīs ecclīe & predicatorib9 ut exhortētur
clerū & populū p electione pape orandū. .§. 3
Que sunt illa ad q tenēt dñs ciuitatis ī qua morit9 papa facere obseruari. .§. 4
Q cardinales in electione pape nō citantur: sed expectantur
per. 10. dies: secus in aliis electoribus. .§. 5
An si cardiales aliqui sint ita abntes q n possent uēire īfra termīz
10. dieꝝ. Alii statī an pstatū terminū possint ad electōnē pcedere. .§. 6
An aliqs cardinalis n debito tpe expectat9 possit agere d cōteptu. .§. 7
Quid si isti pntes essent pauciores quā tertia pars. .§. 8
Que sit necessitas qua cardinal possit hīe duos sutores ī qclauī. .§. 9
An cardinal pp īfir itatē possit uoci renūciāt & rediēs itēꝝ admittāt. .§. 10
An cardinalis uēiens post diē iclusure octauū teneatur uitam
sicut alii agere ī pane & aqua. .§. 11
Vbi debeant cōuenire cardinales qñ papa moritur ī mari. .§. 12
Quid si electio pape sit facta in ciuitate interdicta. .§. 13
Cardinales tenētur eligere idoneum. .§. 14
Quid si laicum illitteratum eligant. .§. 15
Nota cautelam adhibendam circa conclauē. .§. 16
De his qui uocātur addirigēdas moniales & ce. §. 52.
Qui sunt isti qui possunt incurrere hanc excommunicationē. .§. 1
Quid si uocarentur mulieres cōtrafaciētes. .§. 2

Hec pena et se extendit i electoe illaz q uiuunt sicut canoici seclares. .§. 3
 De electorib9 & electis ad regimē urbis rome. §. 53.
 Ratio quare facta fuit hec constitutio. .§. 1
 Pene quas tales incurrunt. .§. 2
 Cives romani pnt esse senatores dūmō nō ultra annū. .§. 3
 De mgris & scholarib9 bononiēlib9 cōducētib9 hospitā alioz
 añ cōductionis tēpus sine licentia ipsoz. §. 57.
 An locatores incidant in hanc excoicationē. .§. 1
 An hec cōstitutio astringat locatōrē ad locādū sō anno. .§. 2
 An hec cōstitutio i aliis scholarib9 sit seruāda sicut bononie. .§. 3
 An sufficiat epō bononie facere legi per scholas. .§. 4
 An hec cōstitutio sit late sententie. .§. 5
 An hec cōstitutio extendatur ad scriptores. .§. 6
 De picipate cū excoicato a papa in diuinis. §. 55.
 Quāq requirūt ad hoc ut hec pena habeat locum. .§. 1
 De picipate cū excoicato nedū a papa: s3 a quocūq icrie. §. 56.
 Hoc itelligitur de excoicato post latā sententiam. .§. 1
 Quid si participat in locutione oratione dormitione. .§. 2
 Hic intelligitur de consilium dante directe. .§. 3
 De his qui procurāt q cōsuatores dati se itromittāt
 de his que eis non licet. §. 57.
 Conseruatores dantur a papa & solum cognoscūt d manifestis
 iniuriis. .§. 1 Qui dicātur cōsuatores. .§. 2 Quid si neget
 offensa notoria. .§. 3 An qseruator possit puire offēlaz i ferredā. .§. 4
 Quid si ppter ignoratiā se itromittūt de nō manifestis. .§. 5
 An tales cōtrafacientes sint etiā suspensi a beneficio. .§. 6
 An alius quā papa possit dare istos cōseruatores. .§. 7
 De eo qui fingit aliquē casum ppter quē iudex uadat
 uel mittat ad aliquā mulierem p testimonio. §. 58.
 Quare fuit facta ista cōstitutio. .§. 1 Quid si uolētes ire uolūt. .§. 2
 Quid d mīe tutrice filioz. .§. 3 An hec pena beat locū i iudice laico. §. 4
 Si quis pcurator uel pars noiat aliquā mulierē in testē ad finem
 hunc: ut iudex uadat uel mittat ad eā ē excoicatus. .§. 5
 An eo ipso q qs fingat qtra istā cōstitutionē sit excoicat9. .§. 6
 De eo qui absolut9 fuit i articulo mortis cessante cā ut
 pntet se illi a quo fuerat absoluendus. §. 59.
 Quō itelligit cōmode. .§. 1 Propter iustū ipedimētū pōt quis
 absolui ab alio q ab eo a quo fuerat absoluendus. .§. 2
 An illa absolutio que cōceditur ppter iustū ipedimētū & ce. beat
 locū i excoicatis alia rōe qtracta q p manuū iniectionem. .§. 3

Cū qs absoluit ab excoicatione d3 satisfacere iuxta pprias facultates. .§. 4
 Vtrum legati de latere possint absoluere iniicientes manus
 uiolentas in clericum. .§. 5
 An i aliis casib9 reuatis pape possint legati absoluere. .§. 6
 An absolutio ab excoicatione possit p pcuratorem peti. .§. 7
 De rectoribus ciuitatū qui faciunt statuta per que
 quis cōpellatur soluere usuras. §. 60.
 Paria sunt aliquid facere p uia directā uel indirectam. .§. 1
 Feneratores debent cōpelli ad pducendum in iudicio libros
 rationum per censuram ecclesiasticā. .§. 2
 Quid pdict9 cā ē special9 i quo qs qpellit pducere rōes qtra se. .§. 3
 Quod appellatione ecclesiastice censure intelligitur
 excoicatio. suspensio. interdictum. .§. 4
 Quid si dicat usurarius uel heres suus se non habere
 libros rationum uel perdidisse eos. .§. 5
 Quid de herede usurarii qui nō scripsit rōnes in libro. .§. 6
 Iuramentū factum super seruando iniquo statuto nō ualet. .§. 7
 Quid de statuto quod est bergomi. .§. 8
 Quid si fiat statutum q nullus pro usura recipiat nisi duos
 denarios pro libra in mense. .§. 9
 Excommunicatio tertio.
 Quidam casus in quibus percutiens clericum excoicatus est. .§. 1

Expliciunt tabule operum utilissimoz sc3 Restitutionū Usurarum
 & Excoicationū reuerendi fratris Francisci de platea bonon ordinis
 minorū pitissimi in utroq iure ac in sacra theologia,

LAVS DEO.